

**PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
dla obszaru położonego w rejonie
ulic: Lubicka i Szosa Lubicka w Toruniu**

organ sporządzający:

Prezydent Miasta Torunia

wykonawca:

Geofabryka Sp. z o.o.

mgr Daria Witkowska
uprawniona do wykonywania ocen oddziaływania
na środowisko na podstawie artykułu 74a ustawy
z dnia 3 października 2008 r. o (...) ocenach
oddziaływania na środowisko

Miejska Pracownia Urbanistyczna w Toruniu

luty/lipiec 2020

1. WSTĘP	5
2. OPIS ZAWARTOŚCI OCENIANEGO DOKUMENTU PLANISTYCZNEGO ZE SZCZEGÓLNYM UWZGLĘDNIENIEM ZAWARTYCH W NIM CELÓW	6
3. OCENA I DEFINICJA PROBLEMÓW ŚRODOWISKOWYCH OBSZARU PLANU	10
4. CELE OKREŚLONE W INNYCH DOKUMENTACH DOTYCZĄCYCH OBSZARU MIEJSCOWEGO PLANU	11
5. OPIS I OCENA STANU ŚRODOWISKA OBSZARU PLANU	12
5.1. Położenie obszaru opracowania	12
5.2. Klimat i zjawiska atmosferyczne	14
5.3. Rzeźba terenu	15
5.4. Budowa geologiczna	16
5.5. Wody podziemne	17
5.6. Wody powierzchniowe	17
5.7. Walory przyrodnicze	18
5.8. Obiekty kultury materialnej	19
6. ZAGOSPODAROWANIE PRZESTRZENNE I OCHRONA ZASOBÓW PRZYRODY	19
6.1. Ochrona prawna zasobów przyrodniczych i walorów krajobrazowych przed antropopresją	19
6.2. Ocena zachowania walorów krajobrazowych terenu	20
6.3. Ocena zgodności dotychczasowego użytkowania i zagospodarowania obszaru z cechami i uwarunkowaniami przyrodniczymi	21
6.4. Przydatność terenu do rozwoju funkcji użytkowych	21
7. CHARAKTERYSTYKA PROBLEMÓW OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNYCH Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PLANU, W TYM SZCZEGÓLNIIE DOTYCZĄCYCH OBSZARÓW CHRONIONYCH	23
7.1. Degradacja powietrza atmosferycznego	23
7.2. Degradacja gleb i degradacja powierzchni ziemi	25
7.3. Degradacja wód powierzchniowych i podziemnych	26
7.4. Hałas	26
7.5. Oddziaływanie w zakresie pola elektromagnetycznego	30
7.6. Zagrożenie ryzykiem poważnej awarii przemysłowej	31
8. CHARAKTERYSTYKA POTENCJALNYCH ZMIAN ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI USTALEŃ OCENIANEGO DOKUMENTU	31
9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURY2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE NA ŚRODOWISKO	31
10. OPIS STANU ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYMI ZNACZĄCYMI SKUTKAMI DLA ŚRODOWISKA I OBSZARÓW NATURA 2000	37
11. PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ MAJĄCYCH NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, A SZCZEGÓLNIIE NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY ORAZ INTEGRALNOŚĆ I SPÓJNOŚĆ OBSZARÓW NATURA 2000	37
12. INFORMACJE O STOSOWANYCH METODACH SPORZĄDZANIA PROGNOZY	38
13. PROPOZYCJE METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI USTALEŃ OCENIANEGO DOKUMENTU	39
14. OCENA PRZEWIDYWANYCH ZNACZĄCYCH ODDZIAŁYWAŃ NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY ORAZ INTEGRALNOŚĆ I SPÓJNOŚĆ OBSZARÓW NATURA 2000	39
15. ANALIZA WARIANTOWA	39
16. WNIOSKI	40
17. STRESZCZENIE SPORZĄDZONE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM	41
18. OŚWIADCZENIE	41
19. DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA	42
20. LITERATURA I WYKORZYSTANE MATERIAŁY	44

1. WSTĘP

Niniejsza prognoza jest częścią procedury strategicznej oceny oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego opracowywanego na podstawie uchwały nr 121/19 Rady Miasta Torunia z dnia 23 maja 2019 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego w rejonie ulic: Lubicka i Szosa Lubicka w Toruniu. Miejscowy plan sporządzony zostanie w pierwszej kolejności dla zachodniej i centralnej części obszaru objętego uchwałą. W związku z tym zakres przestrzenny prognozy został zmniejszony, w stosunku do obszaru, dla którego sporządzono wcześniej opracowanie ekofizjograficzne.

Strategiczna ocena oddziaływania na środowisko opiera się o przepisy ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 283 ze zm.) – zwanej dalej „ustawą ooś”.

Podstawą formalną wykonania opracowania jest zlecenie **Miejskiej Pracowni Urbanistycznej w Toruniu**. Całość prac wykonanych w celu sporządzenia niniejszego opracowania spoczywała po stronie autorów - Jakuba Makarewicza i Darii Witkowskiej. W opracowaniu Prognozy wykorzystano materiały źródłowe, których wykaz zamieszczono na końcu opracowania.

Obligatoryjny zakres prognozy oddziaływania na środowisko opracowywanej na potrzeby miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego precyzuje art. 51 ustawy ooś. Zakres ten został uzgodniony z Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym oraz z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska. Organy nie wniosły zmian w zakresie prognozy w przedmiotowej sprawie, w stosunku do zakresu zawartego w ustawie ooś.

Prognoza sporządzona została według zaleceń zawartych w podręczniku „Natura 2000 w planowaniu przestrzennym – rola korytarzy ekologicznych” M. Kistowskiego i M. Pchałka (2009). Obejmuje ona cztery części podstawowe i piątą – podsumowującą, na które składają się:

- Część dokumentacyjno-analityczna, polegająca na określeniu metod sporządzania prognozy, omówieniu treści ocenianego projektu dokumentu planistycznego oraz celów sformułowanych w innych przyjętych lub wcześniej przygotowanych dokumentach dotyczących przestrzeni przedmiotowego obszaru, a także na charakterystyce stanu środowiska oraz problemów ochrony środowiska (szczególnie odnoszących się do obszarów i obiektów chronionych w świetle u.o.p.) w obszarze objętym opracowaniem.
- Część dotycząca oceny zgodności z innymi dokumentami, polegająca na ocenie wewnętrznej zgodności dokumentu, sposobu uwzględnienia w analizowanym dokumencie celów (w szczególności dotyczących ochrony środowiska) sformułowanych w innych dokumentach dotyczących opracowywanego obszaru, a także ocenie sposobu uwzględnienia w ocenianym dokumencie problemów ochrony środowiska występujących na analizowanym obszarze, szczególnie dotyczących ochrony przyrody.
- Część oceny oddziaływania na środowisko, która obejmuje określenie przewidywanych znaczących oddziaływań na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego, ludzi oraz wybrane elementy środowiska „zbudowanego”, oraz na cele i przedmiot ochrony, jak i integralność oraz spójność obszarów Natura 2000.
- Część konkluzji i wskazań dotyczących zmian projektu dokumentu, stanowiących kluczowe wnioski z przeprowadzonej oceny, zawierające w szczególności charakterystykę oddziaływań i ich istotności (w tym dla gatunków i siedlisk o znaczeniu priorytetowym) oraz propozycje: 1) działań łagodzących, 2) rozwiązań alternatywnych w stosunku do zawartych w ocenianym

dokumentu w tym odrębnie dla działań mogących powodować znaczące negatywne skutki dla celów i przedmiotów ochrony oraz integralności i spójności obszarów N2000, 3) działań kompensujących negatywne skutki dla środowiska, a szczególnie dla obszarów N2000, 4) metod monitorowania skutków realizacji ustaleń ocenianego dokumentu planistycznego dla środowiska.

- Część podsumowująca, zawierająca wnioski z wcześniej przeprowadzonych etapów.

Główną częścią prognozy jest identyfikacja źródeł zagrożeń oraz określenie przewidywanych znaczących oddziaływań, w tym oddziaływań bezpośrednich, pośrednich, wtórnych, skumulowanych, krótkoterminowych, średnioterminowych i długoterminowych, stałych i chwilowych oraz pozytywnych i negatywnych, na środowisko i jego poszczególne elementy z uwzględnieniem zależności między nimi.

Prognoza jest wysoko specjalistycznym instrumentem posiadającym wszystkie cechy analizy systemowej. Jako taka stosuje metody otwarte, dostosowane do rodzaju i charakteru analizowanego dokumentu - tj. projektu planu. Jej zadaniem jest wskazywanie i przedstawianie skutków środowiskowych związanych z przyszłym uchwaleniem przez decydentów projektu planu oraz sposobów uniknięcia niepożądanych skutków działań.

Prognoza do projektu planu nie jest dokumentem, który w sposób ilościowy wskazuje presję i oddziaływanie, wynikające z realizacji zapisów planu, a pokazuje, na przykładzie konkretnych przykładów ogólny kierunek, w którym zmierzać będą przyszłe problemy środowiskowe wynikające z realizacji dokumentu. Jest to wynikiem stosunkowo ogólnych danych o przyszłych inwestycjach, szczególnie w odniesieniu do szczegółów technicznych, które mogą mieć istotne znaczenie dla wielkości wywieranych presji środowiskowych. Skupiono się zatem na określeniu jakościowym kierunków przemian oraz poddano charakterystyce cechy poszczególnych oddziaływań.

2. OPIS ZAWARTOŚCI OCENIANEGO DOKUMENTU PLANISTYCZNEGO ZE SZCZEGÓLNYM UWZGLĘDNIENIEM ZAWARTYCH W NIM CELÓW

Obszar objęty niniejszym opracowaniem zlokalizowany jest w prawobrzeżnej części Torunia. Są to tereny położone blisko centrum miasta, sąsiadujące z terenami skarpy wiślanej. W danej części miasta zachodzą procesy urbanizacji, skierowane na budowę osiedli mieszkaniowych wielorodzinnych. W granicach obszaru objętego opracowaniem znajduje się zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna – zrealizowana i zamieszkiwana, a także będąca w trakcie realizacji i przyłączania infrastruktury technicznej oraz liczne obiekty usługowe.

Pod względem środowiskowym obszar w części zabudowanej i zabudowywanej przedstawia uwarunkowania typowe dla obszarów miejskich, niemal całkowicie wynikające z działalności człowieka. Z kolei na terenach zadrzewionych środowisko dąży do stabilizacji. W południowej części obszaru występują tereny podlegające obecnie silnej presji, wynikającej z prowadzenia prac budowlanych i pełnienia funkcji placu budowy.

Flora obszaru nie wykazuje znacznego zróżnicowania, jest raczej pospolita, nie występują tam też siedliska cenne przyrodniczo. Dla terenów zabudowanych charakterystyczne jest występowanie zieleni urządzonej, o charakterze ozdobnym czy izolacyjnym. Na terenach zadrzewione składają się głównie sosny, ale też klony, topole, brzozy. Świat zwierzęcy reprezentowany jest głównie przez awifaunę, typową dla warunków miejskich.

Pod względem abiotycznym obszar planu należy do obszarów przekształconych. Budowa geologiczna na terenach zainwestowanych zawiera warstwę nasypów niekontrolowanych. Rzeźba terenu została przekształcona na skutek wielofazowych zmian związanych chociażby z budową ciągów komunikacyjnych i lokalizowaniem zabudowy.

Ponieważ obszar planu podporządkowany jest człowiekowi i jego gospodarce, pojawiają się tu problemy wpływu działalności człowieka na środowisko. Problemy te dotyczą przede wszystkim hałasu generowanego przez ruch drogowy. Sprawy związane z gospodarką ściekową i odpadami zostały w zasadzie rozwiązane lub są obecnie rozwiązywane w ramach bieżącego dostosowania do obowiązujących w tym zakresie uregulowań prawnych.

Generalnie obszar projektu planu nie zalicza się do specjalnie różnorodnych pod względem środowiska przyrodniczego, jednak typowo miejskie zagadnienia ochrony środowiska: przed hałasem i zanieczyszczeniem powietrza, leżą w zasięgu problematyki poruszanej w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Odpowiednie rozwiązania planistyczne powinny również rozwiązać problemy funkcjonalno-przestrzenne obszaru i pozwolić na osiągnięcie ładu przestrzennego.

Przystąpienie do sporządzenia niniejszego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wynika z planów inwestycyjnych, zgłaszanych we wnioskach mieszkańców i przedsiębiorców. Teren, jako usytuowany na terasie wiślanej, przedstawia potencjał dla rozwoju zabudowy mieszkaniowej z widokiem na Wisłę. W związku z tym projekt planu będzie odpowiedzią na potrzeby ludności, a także inwestorów. Pozwoli również na dostosowanie obowiązujących ustaleń planistycznych do obecnych uwarunkowań przestrzennych, funkcjonalnych i ekonomicznych, istotnych dla kształtowania ładu przestrzennego.

Obecnie na obszarze objętym opracowaniem obowiązują dwa miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego:

- uchwała nr **1159/06** Rady Miasta Torunia z dnia 12 października 2006 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta Torunia dla terenów położonych w rejonie ulic: Lubicka, Szosa Lubicka, Antczaka i Winnica – tereny zabudowy usługowej oraz zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej;
- uchwała nr **412/16** Rady Miasta Torunia z dnia 6 października 2016 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru „Jakubskie Przedmieście” położonego w rejonie ulic: Żółkiewskiego, Szosa Lubicka, Targowa i Lubicka – teren usług, zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej.

Biorąc pod uwagę uwarunkowania fizyczne, przyrodnicze oraz wynikające z dotychczasowego zagospodarowania przestrzeni, w granicach obszaru planu został wydzielony teren funkcjonalno-przestrzenny, charakteryzujący się warunkami, wpływającymi na jego obecne i docelowe przeznaczenie, zagospodarowanie i użytkowanie. Jednostka ta jest wyraźnie zdefiniowana w strukturze przestrzennej. W granicach miejscowego planu wyznaczono teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, usług, oznaczony symbolem **MW/U**.

Rozwiązania przyjęte w ocenianym dokumencie

Ustalone w projekcie planu zagospodarowanie terenu sprowadza się głównie do przeznaczenia na cele mieszkaniowe i usługowe. Funkcja usługowa dzielona jest z funkcją mieszkaniową (wielorodzinną) jako przeznaczenie podstawowe. Dopuszczalnym przeznaczeniem ma być również zieleń urządzone, ale też parkingi, drogi wewnętrzne oraz infrastruktura techniczna.

Rysunek 1. Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego w rejonie ulic: Lubicka i Szosa Lubicka w Toruniu

W zakresie zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego wprowadzono nakaz stosowania rozwiązań o wysokim standardzie architektonicznym oraz harmonijnego zagospodarowania. Ponadto zakazano lokalizacji obiektów tymczasowych, jednostanowiskowych garaży wolnostojących oraz zmiany sposobu użytkowania budynków gospodarczych na mieszkalne.

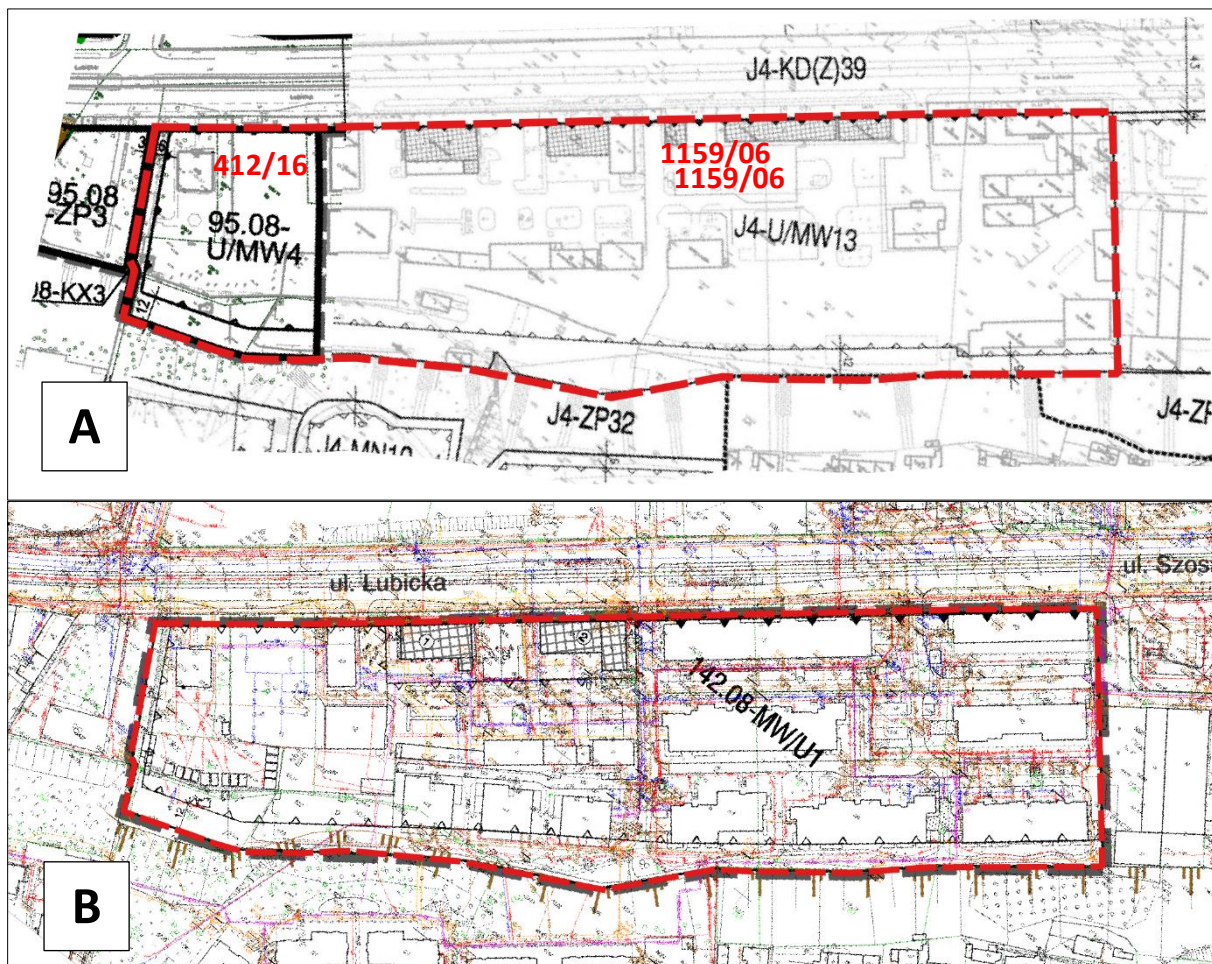
Ustalono zasady kształtowania zabudowy i wskaźniki zagospodarowania terenu, w tym intensywność zabudowy, nieprzekraczalne linie zabudowy czy procentowy udział powierzchni biologicznie czynnej. Na terenie zabudowy mieszkaniowo-usługowej wyznaczono 25% powierzchni działki budowlanej do pozostawienia jako biologicznie czynnej. W kwestii maksymalnej wysokości zabudowy przewidziano 18 m przy 5 kondygnacjach naziemnych – w pasie terenu o szerokości 60 m od linii rozgraniczającej ulic: Lubicka i Szosa Lubicka oraz 15 m przy 4 kondygnacjach naziemnych – na pozostałym terenie. Minimalna wysokość zabudowy wynosić może 6 m - 2 kondygnacje nadziemne.

Plan uwzględnia potrzeby środowiska, istniejących zasobów przyrody i ochrony krajobrazu. W granicach terenu mieszkaniowo-usługowego zakazano lokalizacji usług kolidujących z funkcją mieszkaniową. Ponadto nakazano ochronę istniejącej zieleni wysokiej. Dopuszczalny poziom hałasu, określony w przepisach odrębnych, należy rozpatrywać jak dla terenów w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. mieszkańców. Ze względu na położenie części terenów w granicach obszaru osuwania się mas ziemnych, nakazano zastosować tam odpowiednie rozwiązania projektowe i zabezpieczenia techniczne podczas prowadzenia prac ziemnych związanych z budową obiektów oraz zagospodarowaniem terenu.

W związku z występowaniem w granicach obszaru obiektów o wartościach historyczno-kulturowych, w projekcie planu zawarto ustalenia w zakresie ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków. Dla ww. obiektów ustalono m.in. nakaz zachowania historycznego wyglądu architektonicznego w zakresie gabarytu, kształtu i pokrycia dachu, kompozycji elewacji.

W dokumencie określono zasady obsługi komunikacyjnej oraz polityki parkingowej. Zawarto również rozwiązania w zakresie infrastruktury technicznej, dotyczące m.in. zaopatrzenia w wodę, gaz i energię ciepłą, a także odprowadzania ścieków komunalnych, wód opadowych.

Przedmiotowy obszar w całości obejmują przepisy wcześniej uchwalonych miejscowych planów. Zgodnie z ich ustaleniami został przeznaczony na cele usługowo-mieszkaniowe. Układ taki zachowano w analizowanym projekcie miejscowego planu, przy czym tereny usługowo-mieszkaniowe wyznaczone wcześniej w dwóch różnych uchwałach, połączone zostały w jeden – MW/U1. Skutkuje to m.in. zlikwidowaniem nieprzekraczalnej linii zabudowy równoległej do zachodniej granicy terenu U/MW13 (miejscowy plan z 2006 r.). W odniesieniu do ogólnych ustaleń miejscowych planów można stwierdzić, iż nie różnią się znacznie – wskazują na potrzebę zachowania i ochrony zieleni wysokiej, przewidują minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej dla działki budowlanej na poziomie 25%, odnoszą się również do specjalnych warunków zagospodarowania w obrębie terenów narażonych na osuwanie mas ziemnych, zakazano również lokalizowania obiektów tymczasowych i wolno stojących garaży. Przewidziane rozwiązania w zakresie fizjonomii budynków, parametrów zabudowy, ilości kondygnacji nie uległy znacznym modyfikacjom. Rozwiązania takie świadczą o potrzebie kontynuacji rozwoju osiedla mieszkaniowego i towarzyszących mu usług. W tym zakresie projekt planu wychodzi naprzeciw oczekiwaniom i wnioskom inwestorów i mieszkańców osiedla.

Rysunek 2. Zestawienie rysunków obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (A) z rysunkiem analizowanego projektu planu (B)

3. OCENA I DEFINICJA PROBLEMÓW ŚRODOWISKOWYCH OBSZARU PLANU

Środowisko przedmiotowego obszaru należy uznać za przekształcone i uzależnione od człowieka. Od rodzaju antropopresji zależy jednak obecne pokrycie terenu, które wykazuje zróżnicowanie. Stan środowiska odpowiada tam uwarunkowaniom typowym dla terenów zabudowanych, miejskich oraz częściowo terenów otwartych, pełniących funkcję placu budowy, a także terenów zadrzewionych.

Położenie w obrębie terenów zurbanizowanych niesie ze sobą określone konsekwencje dla środowiska jako całości, jaki i jego poszczególnych komponentów. Obszar sąsiaduje z drogą krajową, która należy do tras o znacznym natężeniu ruchu. Problemy akustyczne dotyczą głównie terenów położonych bezpośrednio przy ulicy Lubickiej, Szosa Lubicka, czego dowodem są stwierdzone w tej okolicy przekroczenia wartości progowych hałasu. Podobnie jest w przypadku jakości powietrza, która może być obniżana przez gazy wydechowe przejeżdżających tamtędy aut. W związku z tym należy dążyć do minimalizowania negatywnych skutków funkcjonowania zabudowy dla środowiska, wskazując potrzebę stosowania nisko- lub bezemisyjnych nośników energii oraz zagęszczając odpowiednio przydrożne szpalery zieleni wysokiej.

Obszar położony jest na poziomie terasowym, niedaleko dość stromej skarpy. Generuje to problemy związane z jakością środowiska wodno-gruntowego oraz statecznością formy. Zabudowa w granicach obszaru projektu planu istnieje od dawna, a część budynków jest w trakcie realizacji. Podłoże piaszczyste jest podatne na przenikanie zanieczyszczeń, stąd niezwykle ważne jest właściwe rozwiązywanie kwestii odprowadzania wód opadowych, zwłaszcza z terenów komunikacji, a także ścieków komunalnych. Dalsze lokalizowanie zabudowy w tym rejonie świadczy o tym, iż stabilność skarpy nie została zachwiana. Należy jednak ograniczyć inwestycje mogące prowadzić do wycinki drzew, które są głównym umocnieniem dla zbocza. Ponadto zieleń pozytywnie wpływa również walory krajobrazowe, zwiększa możliwości regeneracyjne podłoża, powietrza. Z tego względu powinna zostać zachowana, a wolne tereny przy zabudowie zagospodarowane z wykorzystaniem różnorodnych roślin.

4. CELE OKREŚLONE W INNYCH DOKUMENTACH DOTYCZĄCYCH OBSZARU MIEJSCOWEGO PLANU

Ustalenia Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Torunia

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Torunia zostało przyjęte uchwałą nr 805/18 Rady Miasta Torunia z dnia 25 stycznia 2018 r. Zgodnie z jego ustaleniami tereny objęte projektem planu znajdują się w obrębie strefy polityki przestrzennej **zurbanizowanej „Z”** (podstrefa Z.2) w jednostce VIII – Jakubskie Przedmieście, obszar strukturalny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej.

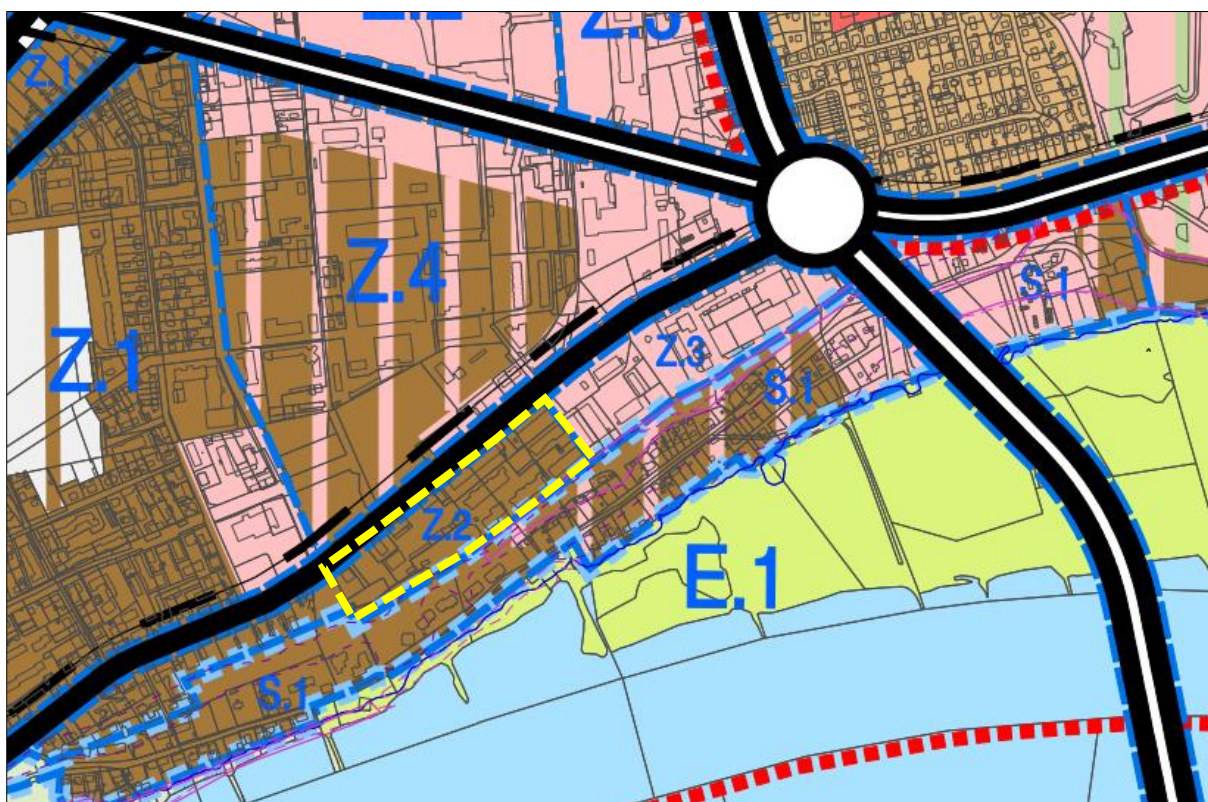
Zgodnie ze Studium Jakubskie Przedmieście jest jednostką skupiającą działania związane zwłaszcza z procesami przekształcania na funkcje usługowe i mieszkaniowe, a także procesami związanymi z przebudową struktur mieszkaniowych o charakterze śródmiejskim w obszarze ulic: Lubicka – Szosa Lubicka – Towarowa – Pająkowskiego – Pułaskiego; przekształceniami i rozwojem funkcjonalno-przestrzennym terenów stanowiących obudowę trasy wschodniej, w tym terenów w rejonie Placu Daszyńskiego i ul. Winnica; rozwojem i modernizacją ponadlokalnych i lokalnych powiązań komunikacyjnych (układu drogowego i kolejowego) oraz wysokostandardowego miejsca obsługi podróżnych w oparciu o dworzec Toruń Wschodni; ochroną i zachowaniem zasobów i walorów przyrodniczych i krajobrazowych w obrębie korytarza ekologicznego Wisły.

Z - strefa zurbanizowana obejmuje obszary o dominacji zainwestowania miejskiego w różnym stopniu ukształtowania przestrzennego lub obszary przewidziane do urbanizacji. W ramach tej strefy określono podstawowe przeznaczenie wyodrębnionych obszarów i terenów strukturalnych oraz wyznaczono obszary i tereny predystynowane do zagospodarowania funkcjami miejskimi. Oznacza to sukcesywną wymianę form zagospodarowania wpływających negatywnie na otoczenie na terenach zabudowanych i rozwój struktur miejskich na określonych ustaleniami obszarach.

Podstrefa wspierania procesów urbanizacji „Z.2” obejmuje obszary, dla których wcześniejszymi opracowaniami planistycznymi (obowiązującymi miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego) określone zostały „reguły gry” w przestrzeni i rozpoczęty został proces urbanizacji obszaru lub terenu. Oznacza to, że na obszarach objętych tą podstrefą samorząd gminny dążyć będzie do zdynamizowania rozwoju poprzez realizację lub uzupełnienie brakujących elementów infrastruktury technicznej (w tym dróg publicznych) i społecznej, a także korzystać będzie z prawa pierwokupu w transakcjach sprzedaży działek budowlanych. Generalnie utrzymuje się określoną w wyżej wymienionych dokumentach, strukturę funkcjonalno-przestrzenną poszczególnych

terenów, z możliwością dokonywania - w drodze zmiany planu - korekt tej struktury, wynikających z potrzeb, które nie mogły być lub nie zostały zdefiniowane na etapie sporządzania planu, w tym w szczególności: uwzględnienia interesu publicznego lub walorów ekonomicznych przestrzeni, rozwoju podstawowego układu komunikacyjnego, wprowadzenia nowych elementów infrastruktury społecznej lub technicznej.

Dla Jakubskiego Przedmieścia jako zasady ogólne w zakresie ochrony środowiska i jego zasobów przyjęto m.in. ochronę i podnoszenie walorów krajobrazowych obszaru, działania w kierunku podnoszenia jakości stanu środowiska, minimalizację funkcji kolizyjnych względem środowiska. Dla obszarów w strefie Z ustalono ponadto maksymalną ochronę istniejących zadrzewień oraz kształtowanie Miejskiego Systemu Ekologicznego poprzez urządzenie terenów i form zieleni urządzonej towarzyszącej zabudowie usługowej, mieszkaniowej, w oparciu o istniejące fortyfikacje, zadrzewienia.

Rysunek 3. Fragment rysunku Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Torunia, obszar objęty projektem miejscowego planu oznaczono żółtą linią przerywaną

5. OPIS I OCENA STANU ŚRODOWISKA OBSZARU PLANU

5.1. Położenie obszaru opracowania

Obszar objęty projektem planu położony jest w centralnej części Torunia, w obrębie jednostki VIII – Jakubskie Przedmieście. Zgodnie z ustaleniami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Torunia tereny poddane analizie zawierają się w strefie polityki przestrzennej Z – zurbanizowanej. Biorąc pod uwagę najnowszą regionalizację fizycznogeograficzną (Solon, Borzyszkowski i in., 2019), przedmiotowy obszar znajduje się we wschodniej części mezoregionu Kotlina Toruńska (315.35), należącego do makroregionu Pradolina Toruńsko-Eberswaldzka (315.3).

Analizowane tereny zajmują powierzchnię około 4,5 ha. Na północy obszar przylega do ulic Lubicka i Szosa Lubicka, stanowiących odcinek drogi krajowej nr 15 (poza obszarem opracowania). Na zachodzie ograniczony jest terenami zadrzewionymi na wysokości skrzyżowania ulicy Targowej i Szosy Lubickiej, natomiast na wschodzie granicę wyznacza przebieg działki ewidencyjnej między zabudową mieszkaniową wielorodzinną i zabudową usługową, sąsiadującą z parkingiem, oraz obiektami produkcyjnymi firmy „Nestle Pacific” (poza obszarem opracowania). Na południu obszar planu przylega do terenów zadrzewionych w obrębie załomu terasy wiślanej – skarpy, poniżej której znajduje się zabudowa mieszkaniowa przy ulicy Winnica.

Obszar objęty opracowaniem stanowią niemal w całości tereny zabudowane, które są jednak zróżnicowane w zakresie funkcjonalnym. Na zachodzie zlokalizowane są obiekty usługowe, na terenach należących do zespołu dawnej gazowni. Obecnie obiekty uległy przekształceniom, w jednym z nich nadal mieści się Gazownia w Toruniu, będąca jednostką organizacyjną Polskiej Spółki Gazownictwa Sp. z o.o., Oddziału Zakład Gazowniczy w Bydgoszczy. Na obszarze występują również elementy infrastruktury gazowej. Przy zachodniej granicy obszaru znajduje się jeden budynek mieszkaniowy wielorodzinny, otoczony częściowo zielenią, a częściowo terenami wykorzystywanymi obecnie jako zaplecze zabudowy, dla trzech powstających budynków mieszkaniowych wielorodzinnych, za obiektami gazowni, przy południowej granicy obszaru opracowania. W centrum i na wschodzie również rozlokowane są zabudowania mieszkaniowe wielorodzinne, tworzące regularny układ o standardzie nowoczesnego budownictwa.

Rysunek 4. Aktualna ortofotomapa przedstawiająca obszar objęty projektem planu (czerwona linia przerywana, źródło: geoportal.gov.pl)

W sąsiedztwie obszaru objętego opracowaniem występuje zróżnicowana struktura funkcjonalna zabudowy. Za jego zachodnimi granicami znajduje się zabudowa mieszkaniowa, na północnym zachodzie do zabudowy takiej przylega pas obiektów o funkcji usługowej, z zakresu oświaty, administracji publicznej oraz handlu. Na północ od ulicy Szosa Lubicka występują tereny po dawnym przedsiębiorstwie „Tormięs”, które są w trakcie przekształceń w kierunku mieszkaniowym. Powstaje tam osiedle zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej. Na północny wschód od obszaru projektu planu zlokalizowana jest stacja paliw, salon samochodowy oraz obiekt handlowy. Na wschód od obszaru znajdują się obiekty usługowe, głównie z zakresu handlu. Zabudowie towarzyszą parkingi. Jeden z nich, zlokalizowany przy ul. Szosa Lubicka do niedawna funkcjonował jako samoobsługowa stacja benzynowa. Jak wspomniano wcześniej, za tymi zabudowaniami zlokalizowany jest zespół zabudowań przedsiębiorstwa „Nestle Pacific”, produkującego płatki śniadaniowe.

5.2. Klimat i zjawiska atmosferyczne

Według regionalizacji klimatycznej Wosia (1999) Toruń leży przy zachodniej granicy regionu IX - Chełmińsko-Toruńskiego, który charakteryzuje się występowaniem nieco większej częstotliwości występowania dni z pogodą bardzo ciepłą z dużym zachmurzeniem, w stosunku do regionów sąsiednich. Częstym zjawiskiem są także dni przymrozkowe bardzo chłodne z dużym zachmurzeniem, bez opadów. Ogólniej teren opracowania zaliczyć można do rejonu klimatycznego Wielkich Dolin, dla którego charakterystyczna jest wysoka przejściowość, w porównaniu do reszty kraju. Warunki pogodowe kształtowane są tu przez masy powietrza napływające z Atlantyku oraz z głębi Eurazji.

Zgodnie z danymi publikowanymi przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Bydgoszczy, rok 2016 w województwie kujawsko-pomorskim był pod względem termicznym znacznie cieplejszy od średniej wieloletniej. Średnia roczna temperatura powietrza w Toruniu wynosiła 9,5°C, średnia miesięczna temperatura -2,6°C. Absolutne minima roczne temperatury zanotowano w styczniu: -6,4°C. Toruń był jednym z miast, gdzie odnotowano największą liczbę dni mroźnych – aż 18. Najwyższa średnia miesięczna temperatura wystąpiła w lipcu. Absolutne maksima roczne zanotowano w czerwcu, z najwyższą wartością temperatury +35,1°C w Toruniu. W mieście odnotowano 11 dni upalnych.

Rok 2016 w województwie kujawsko-pomorskim pod względem opadowym, według klasyfikacji Z. Kaczorowskiej (1962), był na przeważającej części województwa rokiem wilgotnym lub bardzo wilgotnym w stosunku do wielolecia. W Toruniu roczna suma wyniosła 680,1 mm, co stanowi prawie 126% średniej wieloletniej dla lat 1981-2010. Najwyższy opad zanotowano tu w lipcu: 201,5 mm oraz październiku: 123,5 mm. Miesiąc październik wyróżnił się wyjątkowo wysokim opadem, stanowiącym ponad 370% średniej wieloletniej dla lat 1981-2010. Najniższe sumy miesięczne zanotowane zostały we wrześniu. Na większości stacji miesiąc ten był skrajnie suchy. W Toruniu miesięczna suma opadów wyniosła 12,8 mm.

Przebieg roczny średnich prędkości wiatru w 2014 r. był typowy dla Torunia. Najwyższe średnie miesięczne prędkości zanotowano w chłodnej porze roku z maksimum w styczniu. Najniższą średnią prędkość wiatru zanotowano w sierpniu oraz w październiku. Maksymalny poryw wiatru zanotowano w marcu – 22 m/s. W pozostałych miesiącach nie notowano już porywów >20 m/s. Rozkład częstości kierunków wiatru odbiegał od normy. Najczęściej w skali roku notowano wiatr z sektora wschodniego. Częstość kierunku E w porównaniu do wielolecia była o prawie 9,0% wyższa. Łącznie udział wiatru z kierunków E, ESE i ENE wyniósł prawie 30,0%.

Istotne znaczenie dla warunków zagospodarowania terenu ma rodzaj lokalnego topoklimatu, będącego pochodną najważniejszych części składowych środowiska, takich jak: morfologia terenu, która decyduje o jego ekspozycji, rodzaj pokrycia terenu, obecność wód powierzchniowych, rodzaj gruntów budujących podłoże budowlane oraz głębokość zalegania wód gruntowych, które wspólnie wpływają na poziom wilgotności. Na obszarze opracowania można wydzielić topoklimat terenów zabudowanych, gdzie dostrzegalne jest zaostrenie topoklimatu poprzez słabe zdolności akumulacji ciepła i szybkie wypromieniowanie; budynki i ulice tworzą sieć kanałów powietrznych, w których wiatry mogą osiągać wysokie prędkości; jednocześnie w ich obszarze występują liczne punktowe źródła emisji substancji do powietrza oraz zanieczyszczenia komunikacyjne.

Nie bez znaczenia dla lokalnych warunków klimatycznych ma otoczenie obszaru objętego opracowaniem. Wskazać można w tym wypadku, że pozostaje on pod wpływem topoklimatu terenów zadrzewionych, który charakteryzuje się złagodzonymi stanami pogody, zwiększoną wilgotnością, obniżoną amplitudą powietrza i zwiększonym parowaniem oraz topoklimatu wód powierzchniowych, dla którego znamienne jest, iż promieniowanie cieplne dostarczone powierzchni terenu przekształcane jest w ciepło parowania, obniżając wartość bilansu energetycznego obszaru w stosunku do terenów o normalnej wilgotności powierzchni terenu, wyższa jest wilgotność powietrza i łagodzona temperatura odczuwalna. Czynniki te w naturalny sposób silniej oddziałują na topoklimat w miarę zbliżania się do nich.

Ogólnie warunki topoklimatyczne na obszarze planu można określić jako umiarkowanie korzystne do stałego pobytu ludności. Prędkości wiatrów łagodne są przez zabudowę i zadrzewienia, nie występują tam czynniki topoklimatotwórcze mogące mieć negatywny wpływ na zdrowie i życie człowieka, poza sąsiadującą z obszarem drogą krajową.

5.3. Rzeźba terenu

Toruń położony jest w Kotlinie Toruńskiej, stanowiącej część Pradoliny Toruńsko-Eberswaldzkiej. Dane formy ukształtowania terenu związane są z działalnością erozyjną i akumulacyjną wód płynących – glacialnych i fluwialnych. Procesy te doprowadziły do powstania systemu teras, na których często występują wydmy. Obszar objęty opracowaniem zlokalizowany jest w prawobrzeżnej części miasta, w obrębie terasy IX erozyjno-akumulacyjnej. Tereny w obrębie tej terasy są na ogół wyrównane, lecz na kontakcie z niższym poziomem tworzy stromą, wysoką skarpe, z licznie obserwowanymi ruchami masowymi gruntu.

Rzeźba obszaru nie wykazuje urozmaicenia. Tereny na zachodzie osiągają wysokość bezwzględną wynoszącą około 67-68 m n.p.m. W centrum tereny położone są na wysokości około 66,5 m n.p.m. Teren wykazuje nachylenie w kierunku wschodnim/południowo-wschodnim. Wzdłuż południowej granicy obszaru, za którą zlokalizowany jest górny załom zbocza niższej terasy, teren osiąga 66 m n.p.m. W związku z tym maksymalna deniwelacja w obrębie obszaru objętego projektem planu wynosi 2,5 m, natomiast średni spadek nie osiąga 1%.

Powierzchnia terenu jest raczej płaska, co wynika też z czynników antropogenicznych. Obecnie w południowo-zachodniej części obszaru powstają trzy budynki mieszkaniowe wielorodzinne, co wiązało się ze stosunkowo nieodległą w czasie ingerencją w powierzchnię ziemi (ubijanie terenu na skutek składowania materiałów budowlanych, pracy ciężkiego sprzętu budowlanego, prowadzenie prac niwelacyjnych). Aktualnie, mimo obecności części maszyn budowlanych, teren w większości został już uporządkowany.

Przekształcenia naturalnej rzeźby terenu wynikają nie tylko z lokalizowania zabudowy. Są również skutkiem prowadzenia szlaków komunikacyjnych i związanych z nimi robót drogowych, czy też realizowania parkingów. Obecnie większość obszaru objętego opracowaniem pozostaje utwardzona.

W związku z niewielkim urozmaicheniem rzeźby, nie występują tam tereny o znacznym nachyleniu, które byłyby zagrożone uruchomieniem ruchów masowych. Warunki morfometryczne są korzystne pod względem rozwoju inwestycji. Ze względu na położenie w bezpośrednim sąsiedztwie tzw. skarpy wiślanej, wskazane jest lokowanie obiektów w taki sposób, aby nie zagrażały stateczności zbocza.

Na obszarze objętym projektem miejscowego planu:

- 1. tereny są na ogół wyrównane, nie występują spadki powyżej 8%;**
- 2. spadki terenu umożliwiają swobodne kształtowanie zabudowy.**

5.4. Budowa geologiczna

W granicach przedmiotowego obszaru na powierzchni występują głównie osady holoceny, zalegające na utworach plejstocenu. Pierwotnie zdeponowane na powierzchni piaski i żwiry fluwialne zostały lokalnie przykryte przez warstwę nasypów o zróżnicowanej miąższości.

Terasę IX (jej niższy poziom) tworzą piaski i żwiry różnych frakcji o średniej miąższości 6,8 m. Ich spąg wyznacza bruk korytowy (żwiry z głazami). Utwory tego poziomu cechują się dużą zmiennością uziarnienia i dominacją warstwowań przekątnych płaskich. Osady te w większości zdeponowane zostały na glinie zwałowej lub na neogeńskich iłach pstrych lub na starszych piaskach i żwirach (Weckwerth, 2006). Na wymienionych osadach w późniejszym okresie dochodziło lokalnie do akumulacji drobnych piasków eolicznych, tworzących wydmy.

W danej okolicy osady holoceny i plejstoceny zalegają na utworach paleogenu i neogenu o miąższości 60-70 m. Są to głównie iły pstry (tzw. iły poznańskie) z podrzędnymi wkładkami mułków, piasków i węgla brunatnych, głębiej piaski z wkładkami mułków piaszczystych, niekiedy laminowanych z cienkimi warstwami i soczewkami węgla brunatnego, a także szare i szarobrunatne iły oraz mułki z ławicami węgla brunatnego, rozdzielonymi zielonawymi iłami, laminowanymi piaskiem pylastym. W podłożu utworów kenozoicznych występują skały mezozoiczne – osady kredy dolnej i górnej oraz jury górnej (Molewski, 2006).

W granicach obszaru objętego opracowaniem występują na ogół grunty nośne. Nie stwierdzono obecności utworów biogenicznych w warstwie przypowierzchniowej. Można stwierdzić, iż obszar przedstawia pod tym względem korzystne warunki geotechniczne.

W granicach obszaru opracowania planu nie stwierdzono występowania złóż kopalin, a także obszarów i terenów górniczych.

Na obszarze objętym projektem miejscowego planu:

- 1. nie występują udokumentowane złoża kopalin oraz tereny i obszary górnicze;**
- 2. warunki geotechniczne są generalnie korzystne i umożliwiają kształtowanie zabudowy.**

5.5. Wody podziemne

Obszar objęty opracowaniem znajduje się poza granicami wyznaczonych głównych zbiorników wód podziemnych. Zgodnie z podziałem Polski na 172 jednolite części wód podziemnych (JCWPd) obszar należy do JCWPd nr 44 (PLGW200044) w regionie wodnym Dolnej Wisły. Wody podziemne występują tam w dwóch poziomach wodonośnych – czwartorzędowym i kredowym. Wody poziomu dolinnego, występującego w porowym ośrodku piaszczystym, są pod wpływem Wisły. Z kolei wody kredowe stwierdzono w szczelinach spękanych utworów węglanowych. Wody te wykazują zasolenie, dlatego też ich wartość użytkowa jest ograniczona. Poziomy wodonośnie nie pozostają w kontakcie hydraulicznym.

W granicach analizowanego obszaru stwierdzono występowanie poziomu wodonośnego w utworach mineralnych. Na ogół zwierciadło wód ma charakter swobodny. Głębokość wód podziemnych nie jest zróżnicowana – na całym obszarze wynosi przeciętnie około 2 m p.p.t. Spływ podziemny kieruje się na południe w stronę Wisły, stanowiącej bazę drenażu dla omawianych terenów.

Budowa geologiczna determinuje, poza występowaniem poziomów wodonośnych, również odporność układu hydrogeologicznego na przedostawanie się zanieczyszczeń z powierzchni terenu do wód podziemnych. Układ odporności osadów powierzchniowych jest tutaj na ogół słaby – wody nie posiadają zabezpieczenia przed zanieczyszczeniami powstającymi na powierzchni ziemi, ponieważ nie występuje warstwa utworów nieprzepuszczalnych zabezpieczających pierwszy poziom wodonośny. Łatwą przepuszczalność wykazują przede wszystkim tereny otwarte, natomiast tereny zabudowane, prezentują większą odporność na infiltrację substancji z powierzchni terenu dzięki występującym tam powierzchniom utwardzonym, ograniczającym odpływ do gruntu.

Na obszarze objętym projektem miejscowego planu:

- 1. nie występują udokumentowane GZWP;**
- 2. zwierciadło wód podziemnych występuje na ogół na głębokości 2 m p.p.t.;**
- 3. wody podziemne pierwszego poziomu wodonośnego, poza terenami zabudowanymi, nie posiadają izolacji od powierzchni terenu i są przez to bardzo podatne na zanieczyszczenie.**

5.6. Wody powierzchniowe

Obszar objęty opracowaniem znajduje się w granicach Jednolitej Części Wód Powierzchniowych (JCWP) Wisła od Dopływu z Sierzchowa do Wdy (PLRW2000212939). Wisła oddalona jest od analizowanych terenów o około 150 m w kierunku południowym. W granicach obszaru objętego opracowaniem nie występują wody powierzchniowe, płynące czy stojące.

Zgodnie z mapami zagrożenia powodziowego, opracowanymi przez Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej, analizowane tereny znajdują się poza obszarami szczególnego zagrożenia powodzią.

Na obszarze objętym projektem miejscowego planu:

- 1. nie występują tereny zagrożone powodzią (Prawo wodne t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 310 ze zm.);**
- 2. nie występują wody powierzchniowe.**

5.7. Walory przyrodnicze

Analizowany obszar, jako położony w obrębie terenów zurbanizowanych, posiada specyficzne cechy środowiskowe, wynikające z antropopresji. Postępujący rozwój miasta, posadawianie zabudowy, realizacja dróg i infrastruktury spowodowały silne przekształcenia naturalnie wykształconych ekosystemów. Gatunki rodzime ustąpiły wprowadzanym przez człowieka, a także rozwijającym się samoistnie w obrębie terenów nieużytkowanych. Ugrupowania takie zasiedlają zmienione siedliska, a w efekcie oddziaływania wielokierunkowej antropopresji są często układami nieustabilizowanymi, podlegającymi ciągłym przemianom sukcesyjnym.

Zieleń obszaru objętego projektem planu nie zawiera cennych zbiorowisk. Reprezentowana jest generalnie przez drzewa przydrożne – szczególnie klony *Acer*, zlokalizowane przy ulicy Szosa Lubicka. Zieleń wysoka i ozdobna występuje również przy zabudowie – m.in. obiektach gazowni. Są to również klony *Acer*, lipy *Tilia*, topole *Populus* czy niższe zadrzewienia i zakrzewienia. W centrum obszaru roślinność występuje głównie w postaci trawników, nielicznych drzew. Poza tym roślinność obszaru jest typowo miejska. Na przydrożach, w pobliżu terenów utwardzonych, jeszcze niezagospodarowanych występuje zazwyczaj roślinność antropogeniczna, z pospolitymi gatunkami traw i zbiorowisk ruderalnych, składających się zazwyczaj z babki zwyczajnej *Plantago major*, mniszka pospolitego *Taraxacum officinale*, perzu właściwego *Elymus repens*.

Przy południowych obrzeżach analizowanego obszaru, a także fragmentu w jego południowo-zachodnim narożniku występują płaty terenów zadrzewionych. Pod względem przyrodniczym jest to część systemu przyrodniczego, o roli umacniającej skarpe wiślaną. W składzie gatunkowym dominuje klon *Acer*, sosna *Pinus* oraz jawor *Acer pseudoplatanus*. Spotykane są również brzozy *Betula*, robinie akacjowe *Robinia pseudoacacia*, topole *Populus*, dęby *Quercus*.

Obszar leży w granicach miasta, zatem jest pod wpływem antropopresji, co nie sprzyja bytowaniu zwierząt. Pod względem dostępności dla fauny analizowane tereny mogą mieć znaczenie jedynie dla ornitofauny oraz niewielkich gryzoni, których obecność możliwa jest głównie na południu, w obrębie terenów zadrzewionych. Poza tym na terenach zurbanizowanych obserwowana jest awifauna typowo miejska: gołąb miejski *Columba livia f. urbana*, sierpówka *Sreptopelia decaocto*, grzywacz *Columba palumbus*, szpak pospolity *Sturnus vulgaris*, wróbel domowy *Passer domesticus*, kawka *Corvus monedula*, piecuszek *Phylloscopus torchilus*, sikora bogatka *Parus major*, sójka *Garrus glandarius*, kopciuszek *Phoenicurus ochruros*, sroka *Pica pica*. Przez wzgląd na sąsiedztwo Wisły w przelocie widywana jest również awifauna rzeczna – siewieczki *Charadriinae*, rybitwy *Sternidae* czy mewy *Larinae*.

Na obszarze objętym projektem miejscowego planu:

- 1. roślinność nie wykazuje znacznego zróżnicowania, występują tam głównie zbiorowiska antropogeniczne oraz roślinność miejska towarzysząca drogom i zabudowie;**
- 2. jako cenny walor przyrodniczy wskazać można jedynie tereny zadrzewione na południowym zachodzie obszaru;**
- 3. warunki nie sprzyjają bytowaniu fauny, widywane są głównie ptaki przystosowane do warunków miejskich oraz nadrzeczne;**
- 4. wśród zaobserwowanej fauny i flory nie stwierdzono występowania gatunków podlegających ochronie gatunkowej.**

5.8. Obiekty kultury materialnej

Na analizowanym obszarze nie występują strefy ochrony archeologicznej oraz konserwatorskiej. W zachodniej części zlokalizowane są budynki ujęte w Gminnej Ewidencji Zabytków, tj. budynki gazowni miejskiej przy ul. Szosa Lubicka 2-18, zrealizowane według projektu Teodora Piotrowskiego z 1936 r.: dawna aparatuwnia z wieżą ciśnień z lat 1938-1940 oraz dawny budynek administracyjno-biurowy z 1941 r.

Rysunek 5. Lokalizacja obiektów zabytkowych – budynków dawnej gazowni (kolor niebieski) w granicach obszaru projektu planu (czerwona linia przerywana; źródło: geoportal.gov.pl)

6. ZAGOSPODAROWANIE PRZESTRZENNE I OCHRONA ZASOBÓW PRZYRODY

6.1. *Ochrona prawna zasobów przyrodniczych i walorów krajobrazowych przed antropopresją*

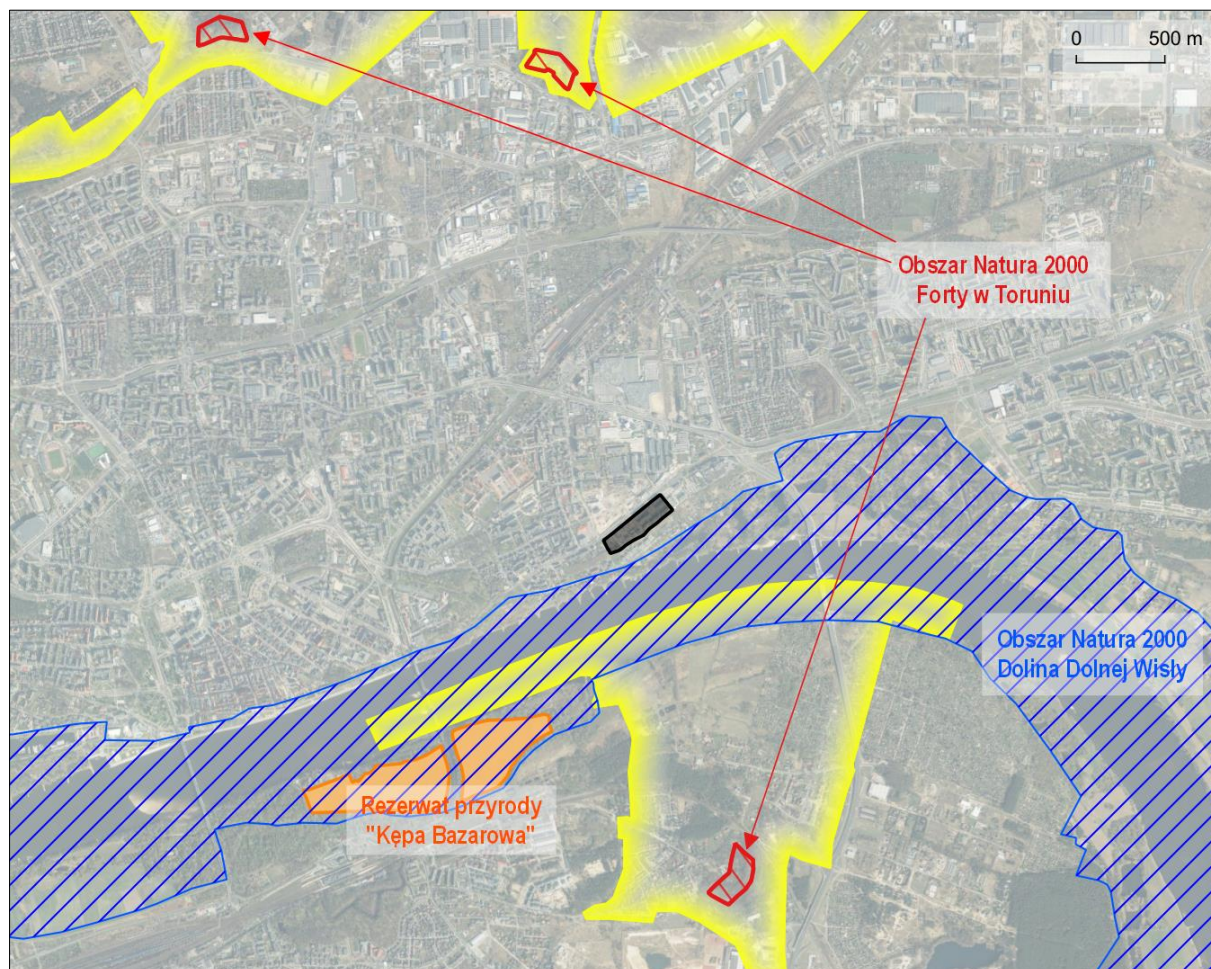
Biorąc pod uwagę formy ochrony przyrody wskazane przez ustawę o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 55) w granicach obszaru projektu planu nie znajduje się żadna z wymienionych form. W najbliższym otoczeniu obszaru objętego opracowaniem występują:

- Obszar Natura 2000 Dolina Dolnej Wisły PLB040003 - około 0,1 km na S;
- Obszar Natura 2000 Forty w Toruniu PLH040001 – około 1,8 km na S (najbliższy fort);
- Rezerwat przyrody „Kępa Bazarowa” – około 1 km na SW.

Obszar objęty opracowaniem położony jest również poza obszarem utrzymania funkcjonalnych korytarzy migracji nietoperzy, wyznaczona w Planie zadań ochronnych Obszaru Natura 2000 Forty w Toruniu PLH040001. Z tego względu oraz aktualnych uwarunkowań przyrodniczych obszaru, nie należy się spodziewać, aby były wykorzystywane jako główne trasy przelotu.

Na obszarze objętym projektem miejscowego planu:

- 1. nie występują prawne formy ochrony przyrody;**
- 2. w odniesieniu do obszarów Natura 2000, tereny planu znajdują się najbliżej obszaru „ptasiego” Dolina Dolnej Wisły, jednak nie przewiduje się, aby mogły zachodzić oddziaływania mające wpływ na przedmiot ochrony tego obszaru.**

Rysunek 6. Obszar objęty projektem planu (kolor szary z czarnym obrysem) na tle form ochrony przyrody (kolorem żółtym oznaczono korytarze migracji chiropterofauny; źródło: Geoserwis GDOŚ)

6.2. Ocena zachowania walorów krajobrazowych terenu

Obszar objęty projektem planu położony jest w obrębie terenów zurbanizowanych. Są to tereny niemal w pełni zabudowane, w tym kilka budynków jest nadal w trakcie realizacji. Obszar zlokalizowany jest między typowo śródmiejską zabudową, położoną przy ruchliwej ulicy a terenami zielonymi na skarpie wiślanej, w sąsiedztwie osiedla mieszkaniowego nad Wisłą. Analizowany obszar położony jest w obrębie terenów miejskich, w większości o ukształtowanej strukturze funkcjonalno-przestrzennej. Ocena walorów krajobrazowych terenu, wprawdzie subiektywnie, ale odnosi się do szeroko rozumianego pojęcia estetyki krajobrazu i zrównoważonego zagospodarowania terenów.

Walory krajobrazowe analizowanych terenów, prezentowane od strony ulicy Szosa Lubicka, są raczej przeciętne, typowe dla zabudowy miejskiej. Jako ciekawy element planu strukturalnego wskazać można wieżę zabytkowego budynku gazowni. Wnętrze istniejącego osiedla zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej jest uporządkowane, przedstawia ład przestrzenny charakterystyczny

dla nowego budownictwa. Pozytywnie na tego typu układy zabudowy wpływa obecność zieleni, w tym drzew porastających sąsiednią skarpę. Niewątpliwą zaletą jest sąsiedztwo Wisły, dlatego też najciekawsze widoki rozpościerają się z południowych obrzeży obszaru objętego projektem planu w kierunku południowym.

Część terenów we wnętrzu obszaru nadal służy jako plac budowy, co związane jest z obecnością maszyn budowlanych i składowania materiałów. Nie wpływa to pozytywnie na walory krajobrazowe obszaru, jednak jest to etap przejściowy. Elementy związane z realizacją zabudowy zostaną usunięte po zakończeniu prac, a teren uporządkowany. Najpewniej utrzymany zostanie wysoki standard wykończenia budynków oraz zagospodarowania terenów w ich otoczeniu. W związku z powyższym ocena walorów krajobrazowych wypada raczej korzystnie.

6.3. Ocena zgodności dotychczasowego użytkowania i zagospodarowania obszaru z cechami i uwarunkowaniami przyrodniczymi

Obszar objęty opracowaniem zlokalizowany jest w południowej części Torunia, w obrębie terenów zabudowanych. Jego środowisko zostało poddane przekształceniom, w związku z czym pierwotne uwarunkowania środowiskowe uległy zmianom, głównie w związku z realizacją dróg oraz zabudowy. W konsekwencji częściowej degradacji uległy poziomy glebowe, obniżony został również poziom wód gruntowych. Obszar położony jest w obrębie terenów zurbanizowanych, dlatego też nie zachodzi prawdopodobieństwo, że tereny odzyskają naturalny charakter. Uwarunkowania siedliskowe zostały zmienione, część terenów pokrywają powierzchnie utwardzone lub zabudowa, a tereny biologicznie czynne zajmują zadrzewienia lub tereny otwarte, lecz przekształcone, które w przyszłości najprawdopodobniej również zostaną zagospodarowane. Nie obserwuje się degradacji krajobrazowej czy środowiskowej. Obecne są chwilowe przekształcenia wynikające z realizacji zabudowy.

Ze względu na dominowanie korzystnych warunków geotechnicznych, możliwe było kształtowanie zabudowy. W związku z tym tereny w pobliżu skarpy wiślanej zostały zabudowane i wkomponowane w substancję miejską, co wynikało również z presji inwestycyjnej związanej z walorami widokowymi. Należy uznać, iż tereny te pozostają dzisiaj wykorzystane w należyty sposób. Cechy środowiska, a zwłaszcza uwarunkowania jakie w nim występują, predysponują tereny zabudowane do utrzymania tam dotychczasowego sposobu zagospodarowania. Istnieje jednak potrzeba zachowania terenów zielonych na południu i południowym zachodzie, w związku z koniecznością zachowania stabilności zbocza. Nie stwierdzono występowania barier ograniczających możliwości zainwestowania pozostałych terenów.

6.4. Przydatność terenu do rozwoju funkcji użytkowych

Przedstawiona powyżej diagnoza stanu środowiska oraz jego ocena pod kątem istniejących i potencjalnych zagrożeń środowiska upoważnia, by na etapie wskazań wyznaczyć kierunki dalszego zagospodarowania terenu w zgodzie z szeroko rozumianą koncepcją zrównoważonego rozwoju. Ze względu na uwarunkowania środowiskowe, można stwierdzić, że obszar opracowania charakteryzuje się występowaniem trzech stref funkcjonalnych, z których każda posiada odrębne cechy środowiskowe, predysponujące je do odrębnych funkcji.

Strefa I – tereny usługowe

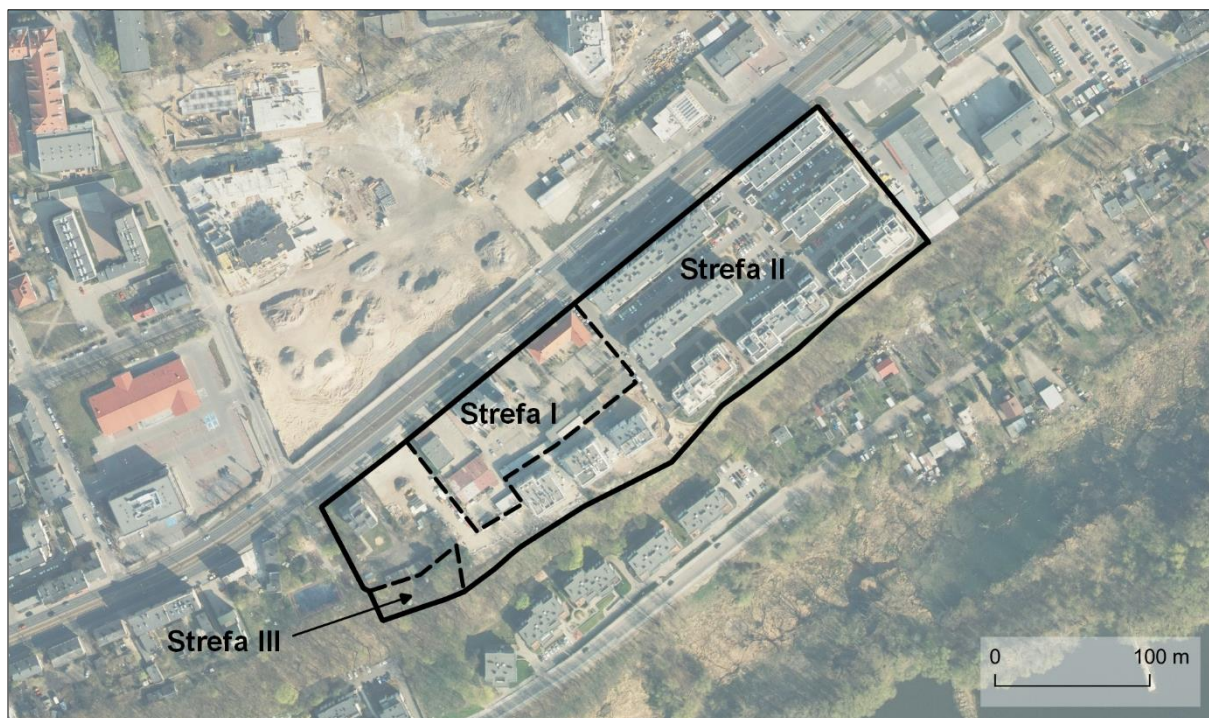
- tereny zabudowane o ukształtowanej strukturze przestrzennej, dominują budynki biurowe oraz handlowe z parkingami;
- pełne wyposażenie w urządzenia i sieci infrastruktury technicznej, zapewniające dostawę niezbędnych mediów, ogrzewania, wody etc.;
- tereny użytkowane zgodnie z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi;
- w strefie znajdują się budynki ujęte w Gminnej Ewidencji Zabytków – należy postępować zgodnie z wytycznymi konserwatora zabytków;
- wskazana pielęgnacja istniejącej oraz wprowadzanie nowej zieleni o funkcji izolacyjnej i estetycznej;
- brak przeciwwskazań do kontynuowania prowadzenia działalności gospodarczej.

Strefa II – tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej

- tereny zabudowane oraz w trakcie realizacji zabudowy mieszkaniowej, całkowicie podporządkowane funkcjom związanym z ich zainwestowaniem;
- posiadają uzbrojenie terenu lub jest ono na etapie realizacji, w tym zapewniające dostawę energii, ciepła oraz kanalizację ograniczającą negatywne oddziaływanie na środowisko wodno-gruntowe;
- tereny użytkowane zgodnie z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi;
- wskazana pielęgnacja istniejącej roślinności wysokiej, ozdobnej, a także wprowadzanie w miarę możliwości nowych zadrzewień;
- tereny używane jako miejsca postojowe zaleca się utwardzić, ze względu na potrzebę ograniczenia możliwości zanieczyszczenia wód podziemnych i gleb zanieczyszczeniami ropopochodnymi;
- zabudowa w północnej części obszaru sąsiaduje z drogą, będącą źródłem emisji hałasu komunikacyjnego, zalecane jest wprowadzenie nowej zieleni izolacyjnej;
- brak przeciwwskazań do kontynuowania prowadzonej działalności, realizację nowych inwestycji na południu obszaru zaleca się poprzedzić odpowiednimi badaniami geotechnicznymi stateczności zbocza.

Strefa III – tereny zadrzewione

- tereny niezabudowane – zadrzewione, stanowiące fragment skupiska roślinnego wzmacniającego skarpe wiślaną;
- zieleń sąsiaduje częściowo z terenami będącymi placem budowy, po zakończeniu prac wskazane jest usunięcie wszelkich śladów prowadzenia prac z obrzeży terenów zadrzewionych;
- ze względu na walory ochronne, krajobrazowe i regeneracyjne, zieleń powinna zostać bezwzględnie zachowana, a możliwość realizacji zabudowy ograniczona;
- wskazany jest przegląd zieleni i jej pielęgnacja.

Rysunek 7. Podział obszaru objętego projektem planu na strefy funkcjonalne (podkład: geoportal.gov.pl)

7. CHARAKTERYSTYKA PROBLEMÓW OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNYCH Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PLANU, W TYM SZCZEGÓLNIIE DOTYCZĄCYCH OBSZARÓW CHRONIONYCH

Źródła zagrożeń zarówno dla całego środowiska przyrodniczego obszaru opracowania (stresory) jak i poszczególnych jego elementów są dwójakiego rodzaju: zagrożenia naturogenne (abiotyczne i biotyczne) - jak częste ulewne deszcze, silne wiatry, duże spadki terenu, żerowanie zwierzyny, itp. oraz zagrożenia antropogenne - jak skupiska emitorów przemysłowych, szlaki komunikacyjne, penetracja turystyczna, itp.

Degradacja środowiska umożliwia stwierdzenie obniżenia jakości poszczególnych komponentów środowiska, co niemal zawsze oznacza pojawienie się konkretnego, sparametryzowanego i możliwego do rozwiązania problemu środowiskowego. Poniżej przedstawiono dominujące i potencjalne zagrożenia stanu środowiska w odniesieniu do wymienionych powyżej źródeł zagrożeń. Podjęto próbę oceny tendencji, intensywności oraz dynamiki zmian procesów w środowisku obszaru opracowania.

7.1. Degradacja powietrza atmosferycznego

Na degradację powietrza atmosferycznego ma wpływ głównie emisja gazów i pyłów. Dla stanu aerosanitarnego miasta nie bez znaczenia są również warunki meteorologiczne, a w szczególności temperatura powietrza w miesiącach sezonu grzewczego, prędkość i kierunek wiatru oraz liczba dni z pokrywą śnieżną. Wielką rolę odgrywa również sposób ukształtowania przestrzeni miejskiej, rodzaj i gęstość zabudowy, które mogą utrudniać przepływ i wymianę powietrza w obrębie miasta.

W przypadku analizowanego obszaru największe znaczenie dla warunków aerosanitarnych ma emisja liniowa. Ulica Szosa Lubicka, będąca fragmentem drogi krajowej, należy do tras, którymi odbywa się wzmożony ruch, w tym pojazdów ciężarowych, mających największy udział w emisji gazów wydechowych i spalin. Trasą tą poruszają się również samochody osobowe, dojeżdżające

do miejsc zamieszkania czy pracy, zlokalizowanych na analizowanym obszarze oraz w jego sąsiedztwie. Występująca w okolicy zabudowa mieszkaniowa, generalnie nie przyczynia się do rozwoju zjawiska tzw. emisji niskiej, ponieważ budynki zasilane są w ciepło z sieci zbiorczej. Na południe od obszaru objętego planem znajduje się jednak zespół zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, w tym substandardowej przy ulicy Winnica, w związku z czym w rejonie obszaru może być odczuwalne obniżenie jakości powietrza. W okolicy nie występują zakłady przemysłowe, produkcyjne, mogące emitować gazy i pyły do powietrza, poza obiektami firmy Nestle. Proces produkcyjny wiąże się z emisją substancji zapachowych, jednak nie jest to oddziaływanie negatywne, zapachy nie są uznawane za złowonne.

Niezależnie od charakteru użytkowania terenu w mieście obserwowane było w miesiącach zimowych, w sezonie grzewczym, wysokie stężenie zanieczyszczeń, powodujących smog - głównie pyłu zawieszonego PM₁₀ i pyłu zawieszonego PM_{2,5}. Zjawisko potęgują warunki meteorologiczne, w tym bardzo niskie temperatury i bezwietrzna pogoda, które uniemożliwiają wymianę powietrza, prowadząc do jego stagnacji, a tym samym występujących w nim zanieczyszczeń.

Badaniem jakości powietrza zajmuje się Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska. Toruń jest jedną z czterech stref wydzielonych w obrębie województwa kujawsko-pomorskiego, w których dokonuje się klasyfikacji pod kątem ochrony zdrowia ludzi i odrębnie ze względu na ochronę roślin. Zgodnie z Roczną oceną jakości powietrza w województwie kujawsko-pomorskim za rok 2017, według klasyfikacji dokonanej ze względu na ochronę zdrowia ludzi, miasto Toruń znalazła się w klasie C, o czym zadecydowało ponadnormatywne stężenie średnie roczne benzo(a)pirenu w pyłe PM₁₀. Skutkuje to koniecznością sporządzenia programów ochrony powietrza, jeśli wcześniej nie powstały. Pozostałe parametry poddawane ocenie rocznej pozwoliły na zakwalifikowanie strefy miasto Toruń do klasy A, ponieważ nie stwierdzono tam przekroczeń wyznaczonych dla substancji poziomów docelowych.

Z listy stref zakwalifikowanych do programów ochrony powietrza (ze względu na pył zawieszony PM_{2,5} klasa C1) i wskazanych obszarów przekroczeń za rok 2017 wynika, że obszar projektu planu (jednostka VIII – Jakubskie Przedmieście) znajduje się w strefie przekroczeń w przypadku benzo(a)pirenu i podobnie jak obszar całego miasta Toruń, zalicza się do terenów wskazanych ze względu na przekroczenie poziomu długoterminowego ozonu. Badania jakości powietrza w Toruniu w poprzednich latach wykazały również wzmożone zanieczyszczenie pyłem PM_{2,5}. W związku z powyższym opracowano programy ochrony powietrza dla Torunia uwzględniające przekroczenie poziomu zanieczyszczeń pyłem PM₁₀ oraz pyłem PM_{2,5}, a także plan działań krótkoterminowych w związku z zanieczyszczeniem benzo(a)pirenem.

Programy ochrony powietrza obejmujące tereny miasta Toruń:

- Uchwała nr XXXVII/623/17 Sejmiku Województwa Kujawsko-Pomorskiego z dnia 23 października 2017 r. w sprawie określenia programu ochrony powietrza dla strefy miasto Toruń ze względu na przekroczenie poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszonego PM₁₀ - aktualizacja;
- Uchwała nr XIX/349/16 Sejmiku Województwa Kujawsko-Pomorskiego z dnia 25 kwietnia 2016 r. w sprawie określenia programu ochrony powietrza dla 4 stref województwa kujawsko-pomorskiego ze względu na przekroczenia wartości docelowych benzo(a)pirenu;
- Uchwała nr LIV/834/14 Sejmiku Województwa Kujawsko-Pomorskiego z dnia 27 października 2014 r. w sprawie określenia planu działań krótkoterminowych dla 4 stref województwa kujawsko-pomorskiego ze względu na ryzyko wystąpienia przekroczenia wartości docelowych benzo(a)pirenu w powietrzu;
- Uchwała nr XXX/537/13 Sejmiku Województwa Kujawsko-Pomorskiego z dnia 28 stycznia 2013 r. w sprawie określenia programu ochrony powietrza dla strefy kujawsko-pomorskiej ze względu na przekroczenie poziomów dopuszczalnych dla pyłu PM₁₀ i benzenu oraz docelowych dla arsenu i ozonu;

- Uchwała nr XXX/535/13 Sejmiku Województwa Kujawsko-Pomorskiego z dnia 28 stycznia 2013 r. w sprawie określenia programu ochrony powietrza dla strefy miasto Toruń ze względu na przekroczenie poziomu docelowego i dopuszczalnego pyłu zawieszonego PM_{2,5};
- Rozporządzenie Wojewody nr 17/07 z dnia 27 grudnia 2007 r. w sprawie określenia programu ochrony powietrza dla strefy miasta Torunia. Program określono ze względu na stwierdzone przekroczenia poziomów dopuszczalnych pyłu zawieszonego PM₁₀ (OR za 2005 r.).

Zaproponowane w programach ochrony powietrza dla Torunia działania wyznaczają podstawowy cel, jakim jest „poprawa jakości powietrza w mieście w celu polepszenia jakości życia mieszkańców oraz dotrzymania poziomów dopuszczalnych substancji w powietrzu”. Realizacja tego celu możliwa jest poprzez następujące działania naprawcze: stosowanie w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego odpowiednich zapisów, umożliwiających ograniczenie emisji pyłu PM₁₀ oraz PM_{2,5}, dotyczących np. układu zabudowy zapewniającego przewietrzanie miast, wprowadzania zieleni ochronnej, zagospodarowania przestrzeni publicznej oraz ustalania sposobu zaopatrzenia w ciepło tam, gdzie to możliwe oraz w zabudowie nowo planowanej.

7.2. Degradacja gleb i degradacja powierzchni ziemi

Budowa geologiczna oraz poziom zalegania wód gruntowych, uwarunkowały występowanie na danym obszarze określonych typów gleb. Pierwotnie wykształciły się tam głównie gleby rdzawe i bielcowe, jednak pod wpływem postępujących procesów urbanizacyjnych ich profil glebowy został przekształcony. Obecnie na większości obszaru i w jego okolicy występują gleby antropogeniczne, takie jak urbisole. Są to gleby powszechnie występujące pod terenami zabudowanymi, a charakterystyczne jest dla nich występowanie poziomu diagnostycznego z gruzem budowlanym, ceglami czy resztkami fundamentów dawnych budynków.

Pod ciągami komunikacyjnymi występuje specyficzny typ gleb antropogenicznych, zwany ekranosolami. Ich charakterystyczną cechą jest występowanie obcego materiału, pełniącego funkcję ekranu izolującego, na pierwotnej glebie. Wykazują większą gęstość objętościową, zaburzoną gospodarkę wodną, cieplną i gazową (Bednarek, Jankowski, 2006).

Na opisywanym obszarze, a także w jego najbliższym sąsiedztwie, obecnie nie zachodzą procesy prowadzące do degradacji gleb. Gleby antropogeniczne nie powinny podlegać już większym przekształceniom ze względu na utwardzony i zabudowany charakter. Lokalne ognisko zanieczyszczeń dla środowiska wodno-gruntowego może znajdować się na terenach funkcjonującej do niedawna stacji paliw, sąsiadujących z obszarem projektu planu. Zjawisko i jego możliwy zasięg nie zostały rozpoznane.

Biorąc pod uwagę występowanie w granicach obszaru projektu planu terenów, na których realizowana jest zabudowa, część terenów do nich przyległych funkcjonuje jako miejsce składowania materiałów, pracy maszyn budowlanych. W tym zakresie powierzchnia terenu podlega presji i przekształceniom, wynikającym z prowadzenia podziemnych sieci infrastruktury technicznej, ubijania gruntu. Po realizacji zabudowy tereny zostaną uporządkowane (w części już tak się stało), a powierzchnia ziemi najprawdopodobniej zyska pokrywę roślinną.

W obrębie obszaru projektu planu nie dochodzi do erozji. Gleby są chronione przed wywiewaniem ziaren mineralnych przez niemal powszechnie występującą warstwę roślinności. Jest to szczególnie ważne w rejonie występowania wydmy. Obszar nie jest też zagrożony osuwiskami.

7.3. Degradacja wód powierzchniowych i podziemnych

Obszar objęty opracowaniem znajduje się w strefie wysokiej podatności na degradację wód podziemnych, a przez to i powierzchniowych. Jest to uwarunkowane litologią osadów powierzchniowych i poziomów wodonośnych. Osady piaszczyste są luźne, a w związku z tym porowate, dzięki czemu stosunkowo łatwo może dojść do przenikania w głąb profilu zanieczyszczeń oraz ich dalszej migracji. Jest to ważne ze względu na występowanie terenów zurbanizowanych, w tym terenów po zlikwidowanej stacji benzynowej. Tereny zabudowane posiadają na ogół zabezpieczenie w postaci utwardzenia terenu, w tym w obrębie istniejących parkingów, dzięki czemu minimalizowany jest negatywny wpływ na środowisko wodno-gruntowe. Obszar wyposażony jest też w odpowiednie rozwiązania w zakresie kanalizacji sanitarnej. Większe zagrożenie występuje na pozostałych do tej pory terenach otwartych, niezabudowanych, placu budowy.

Stan JCWPd nr 44, zgodnie z danymi Państwowej Służby Hydrogeologicznej, oceniono jako dobry – za dobry uznano stan zarówno chemiczny, jak i ilościowy. Stwierdzono też, iż nie zachodzi ryzyko nieosiągnięcia celów Ramowej Dyrektywy Wodnej. Jakość zwykłych wód podziemnych z obszaru Torunia oceniona została na podstawie badań przez WIOŚ z 2016 r. na klasy II i III, czyli stan dobry. Wskazuje to na względnie dobry stan wód JCWPd i ujęć wód podziemnych, jednak biorąc pod uwagę położenie analizowanego obszaru w zasięgu oddziaływania terenów miejskich, jakość wód podziemnych może być lokalnie nieco gorsza. W granicach przedmiotowego obszaru dominujący wpływ na jakość wód ma występowanie ciągów komunikacyjnych, które mogą przyczyniać się do stymulowania ognisk, mogących mieć wpływ na stan wód podziemnych. Do czynników wpływających na zmniejszenie ryzyka zanieczyszczeniem wód podziemnych są obecnie stosowane rozwiązania w zakresie kanalizacji, zarówno sanitarnej, jak i deszczowej.

O ile wody podziemne wykazują stan zadowalający, jakość wód powierzchniowych przedstawia się nieco inaczej. JCWP Wisła od dopływu z Sierzbowa do Wdy oceniona została jako zła, stwierdzono również zagrożenie osiągnięcia celów Ramowej Dyrektywy Wodnej.

7.4. Hałas

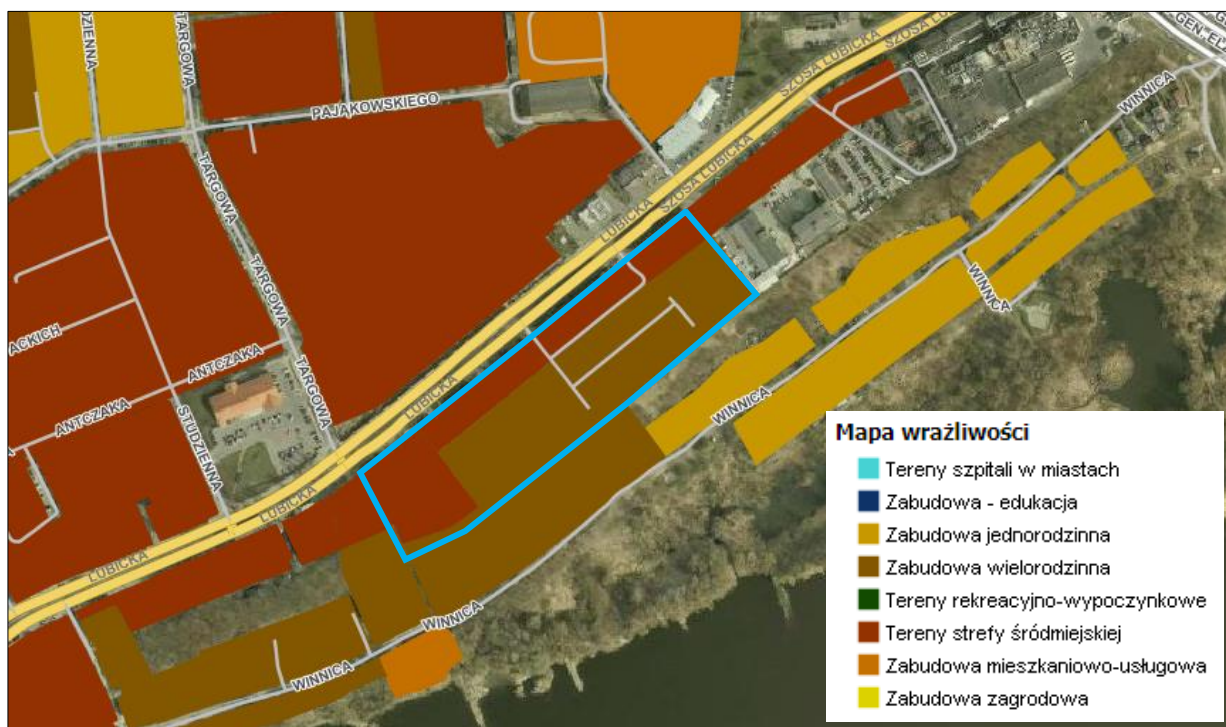
Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska dokonuje oceny stanu klimatu akustycznego województwa, w oparciu o własne dane oraz z wykorzystaniem informacji, pochodzących od jednostek i podmiotów zobowiązanych do realizacji badań oraz analiz na administrowanych przez nich obszarach. Standardy dotyczące klimatu akustycznego określa rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 1 października 2012 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (t.j. Dz. U. z 2012 r. poz. 1109). W rozporządzeniu zawarte są dopuszczalne poziomy hałasu dla poszczególnych rodzajów źródeł, w odniesieniu do rodzaju terenów wyróżnionych ze względu na sposób zagospodarowania i pełnione funkcje.

Wskaźnikami oceny hałasu stosowanymi w polityce długookresowej, w szczególności przy sporządzaniu map akustycznych i programów ochrony przed hałasem, są:

- L_{DWN} – długookresowy średni poziom dźwięku A wyrażony w decybelach (dB), wyznaczony w ciągu wszystkich dób w roku, z uwzględnieniem pory dnia (6^{00} - 18^{00}), pory wieczoru (18^{00} - 22^{00}) i pory nocy (22^{00} - 06^{00}),
- L_N – długookresowy średni poziom dźwięku A wyrażony w decybelach (dB) wyznaczony w ciągu wszystkich pór nocy (22^{00} - 06^{00}).

W związku z ustanowieniem „Programu ochrony środowiska przed hałasem dla miasta Torunia” w 2012 r. powstała mapa akustyczna przedstawiająca diagnozę stanu środowiska akustycznego miasta (zaktualizowana w 2013 r. i ponownie w 2017 r.).

Jak wynika z Mapy akustycznej, tereny chronione przed hałasem zajmują około 20% powierzchni całego miasta. Należą do nich tereny zabudowy z funkcją mieszkaniową, tereny rekreacyjno-wypoczynkowe, tereny szpitali oraz tereny zabudowy związane z pobytem stałym lub czasowym dzieci i młodzieży. Zgodnie z Mapą wrażliwości akustycznej na obszarze projektu planu występują tereny chronione – tereny strefy śródmiejskiej oraz tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej.

Rysunek 8. Mapa wrażliwości akustycznej obszaru objętego projektem planu (orientacyjny zasięg oznaczono kolorem niebieskim) i terenów sąsiednich (źródło: mapaakustyczna.um.torun.pl)

Hałas ustawowo został określony jako zanieczyszczenie środowiska i dlatego przyjmuje się takie same ogólne zasady, obowiązki i formy postępowania związanych z hałasem, jak w pozostałych dziedzinach ochrony środowiska. Powszechnie uważa się, że niekorzystne oddziaływanie hałasu pojawia się przy emisji powyżej 65 dB.

Na analizowanym obszarze uciążliwości akustyczne wynikają głównie z ruchu komunikacyjnego, związanego z położeniem w zasięgu oddziaływania ulicy Szosa Lubicka, w tym zlokalizowanego w jej obrębie torowiska tramwajowego. Na wschód od obszaru notowany jest również hałas związany z działalnością produkcyjną.

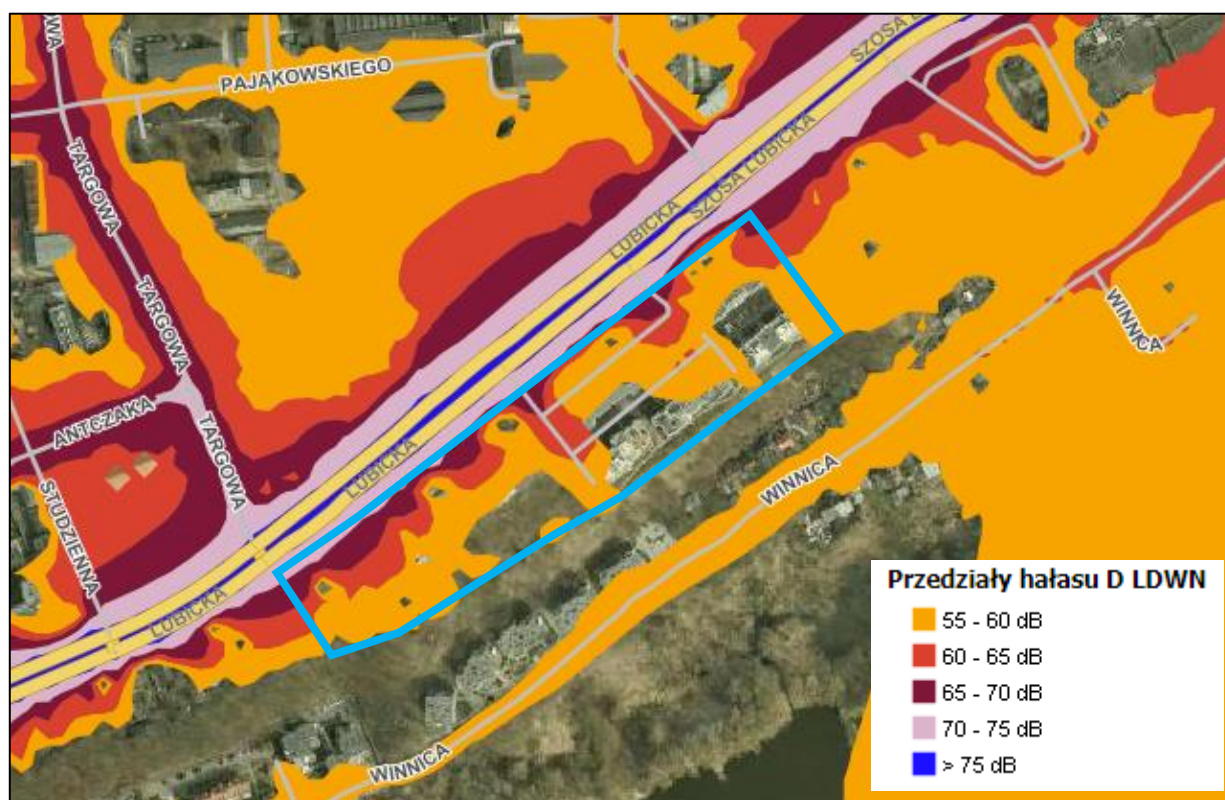
Hałas drogowy w porze dziennej, wieczornej i nocnej najsilniej zaznacza się w ciągu wspomnianej ulicy Szosa Lubicka. W pasie drogowym osiąga wartość nawet powyżej 70 dB (poza obszarem planu). Do północnych granic obszaru objętego opracowaniem dociera hałas rzędu 70-75 dB, natomiast najsilniej odczuwana jest emisja około 65-70 dB, przed elewacją budynków od strony Szosy Lubickiej. Do wnętrza obszaru dociera hałas drogowy osiągający wartość 60-65 dB i około 55-60 dB, sięgający do południowych obrzeży obszaru. W porze nocnej wartości emitowanego w pasie drogowym hałasu są relatywnie niższe, choć nadal wysokie – około 65-70 dB. Zjawisko ma mniejszy zasięg niż w porze dzień-wieczór-noc, lecz dociera również do zabudowy. Obiekty zlokalizowane bezpośrednio przy ulicy Szosa Lubicka narażone są na emisję hałasu rzędu 60-65 dB i dalej do 55 dB.

Z Mapy akustycznej wynika, iż na obszarze objętym projektem planu dochodzi do przekroczeń wartości progowej hałasu. W porze dzień-wieczór noc zanotowano takie przypadki niemal na całym odcinku analizowanego obszaru, przylegającym do ulicy Szosa Lubicka. Są to przekroczenia rzędu 0-5 dB. W porze nocnej nie stwierdzono przekroczeń wartości progowej poziomu hałasu.

Tereny sąsiadujące z ww. drogą krajową obciążone są również hałasem tramwajowym. W obrębie torowiska zlokalizowanego na północ od obszaru objętego projektem planu w porze dziennej, wieczornej i nocnej hałas sięga 65-70 dB i zmniejsza się w miarę oddalania od niego. Przy granicy analizowanych terenów odczuwalny jest już hałas na poziomie 60-55 dB. W porze nocnej hałas tramwajowy nie wykracza daleko poza torowisko, w obrębie którego sięga do 60 dB. Do północnych obrzeży obszaru planu dociera hałas około 50-55 dB.

Zarówno w porze dziennej, wieczornej i nocnej, jak i samej nocnej nie stwierdzono przekroczeń wartości progowych w przypadku hałasu tramwajowego.

W granicach obszaru objętego projektem planu nie występuje problem związany z hałasem kolejowym.

Rysunek 9. Przedziały hałasu drogowego w porze LDWN (orientacyjny zasięg obszaru projektu planu zaznaczono niebieską linią; źródło: mapaakustyczna.um.torun.pl)

Rysunek 10. Wielkości przekroczeń hałasu drogowego porze L_{DWN} (orientacyjny zasięg obszaru projektu planu zaznaczono niebieską linią; źródło: mapaakustyczna.um.torun.pl)

Rysunek 11. Przedziały hałasu tramwajowego w porze L_{DWN} (orientacyjny zasięg obszaru projektu planu zaznaczono niebieską linią; źródło: mapaakustyczna.um.torun.pl)

Biorąc pod uwagę rozkład wielkości hałasu na danym obszarze i jego zasięg przestrzenny należy stwierdzić, iż największe znaczenie dla klimatu akustycznego ma tam ruch komunikacyjny. Głównym źródłem hałasu jest ulica Szosa Lubicka, będąca odcinkiem drogi krajowej. Daną trasą odbywa się wzmożony ruch pojazdów kołowych, a ponadto do emisji hałasu przyczynia się kursowanie tramwajów. Oddziaływanie to samo w sobie jest uciążliwe, jednak głównym problemem jest to, iż potęguje on oddziaływanie akustyczne ruchu drogowego. Zabudowa mieszkaniowa zlokalizowana bezpośrednio przy ulicy Szosa Lubicka nie posiada odpowiedniego zabezpieczenia przed propagacją hałasu. W związku z powyższym, najkorzystniejszy klimat akustyczny w granicach obszaru projektu planu występuje w jego południowej części. Są to tereny o najlepszych predyspozycjach do rozwoju funkcji mieszkaniowej.

7.5. Oddziaływanie w zakresie pola elektromagnetycznego

Okresowe badania poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku prowadzone są przez Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska, podobnie jak aktualizowany corocznie, rejestr zawierający informacje o terenach, na których stwierdzono przekroczenie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych. Zakres i sposób prowadzenia okresowych badań poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku określa rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 listopada 2007 r. w sprawie zakresu i sposobu prowadzenia okresowych badań poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (Dz. U. z 2007 r. Nr 221, poz. 1645). Dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych w środowisku oraz metody sprawdzania i wyznaczania dotrzymania dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych są określone w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (Dz. U. z 2019 r. poz. 2448).

Badania pomiarowe natężenia PEM w Toruniu w 2006 r. obejmowały 5 punktów, które wyznaczono na terenach ogólnodostępnych dla ludności, w rejonie źródeł emisji PEM, takich jak stacje bazowe telefonii komórkowej, stacje radiowe i telewizyjne. Były to punkty zlokalizowane przy ulicy Mickiewicza, Bulwarze Filadelfijskim, Ligi Polskiej i Świętego Józefa. Na podstawie przeprowadzonych pomiarów nie stwierdzono przekroczenia dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w żadnym z wymienionych punktów. W kolejnych latach zmieniano i ograniczano miejsca dokonywania pomiarów – w roku 2007 do 3, a w latach 2008-2015 do 2. Podobnie jak w roku 2006 nie stwierdzono przekroczeń poziomów dopuszczalnych natężenia pola elektromagnetycznego. Dla porównania przy poziomie dopuszczalnym wynoszącym 7 V/m w 2015 r. przy ulicy Lelewela 33 średnia arytmetyczna zmierzonych wartości skutecznych natężeń pól elektrycznych promieniowania elektromagnetycznego dla zakresu częstotliwości co najmniej od 3 MHz do 3000 MHz uzyskanych dla punktu pomiarowego wynosiła 0,83 V/m, a przy ulicy Szosa Chełmińska 179 - 0,53 V/m, w roku 2017 przy ulicy Łyskowskiego 0,46 V/m, a na Rynku Staromiejskim 0,89 V/m. Ostatnie pomiary z 2018 r. prowadzone przy ulicy Lelewela 33 i Szosa Chełmińska 179, gdzie odnotowano 0,89 V/m, dowodzą o nieprzekraczaniu wartości dopuszczalnych. W poprzednich latach wartości również nie przekraczały 1 V/m. Jak widać uzyskane wyniki są dużo niższe od wyznaczonego poziomu dopuszczalnego.

Na analizowanym obszarze obiekty zasilane są z linii kablowych, nie występują tam napowietrzne linie elektroenergetyczne. W granicach obszaru znajdują się linie kablowe nN 0,4 kV oraz SN 15 kV (elementy podziemnej infrastruktury technicznej), a ponadto wewnętrzne stacje transformatorowe 15/0,4 kV. W związku z przedstawionymi wynikami badań pomiarowych natężenia PEM nie zachodzi ryzyko, iż w obszarze objętym opracowaniem może dochodzić do przekroczeń wartości dopuszczalnych.

7.6. Zagrożenie ryzykiem poważnej awarii przemysłowej

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Rozwoju z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 138) na analizowanym obszarze nie zlokalizowano zakładów o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (ZDR) ani zakładów o zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (ZZR). Zakłady takie nie występują też w najbliższym otoczeniu przedmiotowych terenów.

8. CHARAKTERYSTYKA POTENCJALNYCH ZMIAN ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI USTALEŃ OCENIANEGO DOKUMENTU

W warunkach aktualnego zagospodarowania i użytkowania terenu opracowania projektu planu, w niedalekiej przyszłości należy spodziewać się:

Tabela 2. Przewidywane zmiany stanu środowiska w przypadku braku uchwalenia planu

Element środowiska	Prognozowany trend	Przewidywane zmiany w wyniku braku planu
powietrze	narastający problem emisji komunikacyjnej	kontynuacja trendu
wody powierzchniowe i podziemne	obniżenie zwierciadła wód podziemnych, w związku ze zmianami klimatycznymi	kontynuacja trendu
bioróżnorodność	powolna eutrofizacja siedlisk, zmniejszenie bioróżnorodności na rzecz gatunków o niskich wymaganiach	przyspieszenie procesów eutrofizacji i degradacji obszarów niezadbanych
hałas	wzrost natężenia pól hałasu	kontynuacja trendu

Brak realizacji projektu planu przyczyni się do utrzymania dotychczasowej struktury użytkowania gruntów i utrzymania jakości środowiska na dotychczasowym poziomie. Utrzymanie statusu dzisiejszego najprawdopodobniej zakonserwuje środowisko, a nowy plan jest okazją do stymulacji procesów rozwojowych i modernizacyjnych.

9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURY2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE NA ŚRODOWISKO

Jak już wspomniano wcześniej, celem sporządzenia przedmiotowego planu jest określenie przeznaczenia terenów oraz sposobu ich zagospodarowania, w tym kształtowania zabudowy. Celem planowanego zagospodarowania jest poprawa warunków funkcjonowania terenu, wyeliminowanie konfliktów przestrzennych i funkcjonalnych oraz stworzenie podstawy do poprawy ich funkcji. Zidentyfikowane źródła oddziaływań na środowisko w kontekście projektu planu dotyczą możliwości rozbudowy osiedla mieszkaniowego wielorodzinnego. Ponadto powstać mogą drogi wewnętrzne i w miarę potrzeby odpowiednie urządzenia i obiekty infrastruktury technicznej.

Wprowadzanie gazów lub pyłów do atmosfery

W wyniku realizacji projektu planu może dojść do powstania nowych budynków mieszkaniowych wielorodzinnych. Pojawienie się nowej zabudowy spowoduje wzrost emisji z systemów grzewczych. Jako podstawowy system zaopatrzenia w ciepło przewidziano sieć lokalną lub urządzenia indywidualne, w których zastosowano technologie bezemisyjne lub rozwiązania oparte na technologiach i paliwach zapewniających minimalne wskaźniki emisyjne gazów i pyłów do powietrza. Nie przewiduje się jednak, aby w wyniku realizacji założeń projektu planu doszło do tak znacznego wzrostu liczby zabudowy mieszkaniowej, aby miała przyczynić się do znaczącego nasilenia zjawiska emisji niskiej. Obiekty, które mogą powstać, najprawdopodobniej podłączane będą do sieci zbiorczej, tak jak ma to miejsce obecnie w przypadku budynków, które powstają w południowo-zachodniej części obszaru, a także zabudowy już istniejącej. Plan gwarantuje tym samym utrzymanie normatywnych wartości emisji substancji wprowadzanych do atmosfery, określonych w przepisach odrębnych.

Udział w emisji zanieczyszczeń będą miały również pojazdy poruszające się po istniejących ciągach komunikacyjnych, obsługujących przedmiotowe tereny. W granicach obszaru przewiduje się jedynie obecność dróg wewnętrznych, dlatego też największy wpływ na jakość powietrza terenów planu mają obecnie i będzie miała nadal droga, do której przylega obszar, czyli ulica Lubicka i Szosa Lubicka. Realizacja założeń projektu planu może wpłynąć wzrost emisji liniowej, wynikający z dojeżdżania osób do nowych miejsc zamieszkania czy obiektów usługowych. Nie przewiduje się jednak, aby był to wzmożony ruch, mogący powodować uciążliwości dla mieszkańców. Planuje się również utrzymanie i wprowadzenie zieleni urządzonej (przeznaczenie dopuszczalne), co może wspomóc możliwości regeneracyjne powietrza. Nie prognozuje się więc takiego oddziaływania, które mogłoby spowodować niedotrzymanie standardów środowiskowych w zakresie oddziaływań na powietrze atmosferyczne.

Analiza zmian klimatycznych oraz negatywnych skutków z nich wynikających, dla obszaru opracowania

Zagospodarowanie terenu w granicach analizowanego obszaru zalicza się do dwóch grup, wykazujących odmienne uwarunkowania pod względem adaptacji do zmian klimatycznych. W pierwszej kolejności, tereny zabudowane pełnią funkcje mieszkaniowe, dla których uwarunkowania takie pozostają raczej poza sferą problemową. Biorąc jednak pod uwagę postępujące zmiany w zakresie ocieplania i osuszania klimatu, mogą one mieć znaczenie dla kondycji flory.

Emisja związana z powstaniem nowych obiektów budowlanych nie spowoduje znacznej emisji pyłów i gazów cieplarnianych, w związku z wykorzystywaniem niskoemisyjnych źródeł ciepła, zasilania w ciepło z sieci. Realizacja zapisów projektu planu nie powinna mieć większego wpływu na nasilenie zmian klimatycznych. Nie powinno dojść też do emisji gazów cieplarnianych w ilościach powodujących nasilenie efektu cieplarnianego.

Wytwarzanie odpadów

Wytworzone odpady będą miały głównie charakter odpadów komunalnych. W strumieniu odpadów komunalnych będą mogły znajdować się także niewielkie ilości odpadów niebezpiecznych (np. zużyte baterie, lekarstwa, zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny). Oszacowanie ich rodzaju i ilości jest niemożliwe na etapie projektu planu, wiadomo jednak, że ilość odpadów wzrośnie, z uwagi na planowany rozwój zabudowy. Odbiór odpadów będzie odbywał się na zasadach określonych w prawie lokalnym. Na analizowanym obszarze nie będą składowane odpady niebezpieczne, a sposób postępowania z nimi określają przepisy odrębne. Odpowiednio

zabezpieczone obiekty przeznaczone do czasowego gromadzenia odpadów stałych nie powinny generować zanieczyszczeń do gruntu czy wód podziemnych. Mając powyższe na uwadze, nie prognozuje się negatywnego oddziaływania pod względem wytwarzania odpadów.

Uwarunkowania związane z ochroną środowiska wynikające z realizacji infrastruktury ściekowej w kontekście wymogów określonych w art. 83 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 310 ze zm.)

W kontekście wymagań art. 83 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 310 ze zm.) tereny miasta Toruń zostały objęte działaniami w zakresie uporządkowania sposobu gospodarowania ściekami komunalnymi w ramach Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych. W związku z tym podjęto uchwałę w sprawie wyznaczenia aglomeracji Toruń, w ramach której tereny miasta podłączane są do systemu zbiorczego odprowadzania ścieków, co określa uchwała nr XXI/378/12 Sejmiku Województwa Kujawsko-Pomorskiego w sprawie wyznaczenia aglomeracji Toruń (Dz. Urz. Woj. Kuj.-Pom. z 2012 r. poz. 1321).

W związku z realizacją osiedla mieszkaniowego wielorodzinnego nastąpi zwiększenie ilości ścieków sanitarnych, które planuje się odprowadzać w systemie miejskiej sieci kanalizacji sanitarnej. Obszar objęty opracowaniem znajduje się w zasięgu wyznaczonej aglomeracji. W przypadku nowych obiektów zakłada się ich sukcesywne przyłączanie do sieci. Przy założeniu, że ścieki w całości będą odprowadzane kanalizacją, nie będą stanowić zagrożenia dla środowiska gruntowo-wodnego. W tym zakresie nie przewiduje się negatywnego oddziaływania na środowisko.

Emisja hałasu

Obszar objęty opracowaniem pozostaje głównie pod wpływem oddziaływań akustycznych związanych z ruchem kołowym. Hałas drogowy generowany jest przede wszystkim przez pojazdy poruszające się ulicą Lubicką i Szosa Lubicka (droga krajowa). Oddziaływanie przejeżdżających tamtędy aut przyczynia się do przekroczeń wartości progowych hałasu na terenach istniejącej zabudowy mieszkaniowej. Nie przewiduje się jednak, aby w wyniku realizacji założeń planu miało dojść do znacznego zwiększenia natężenia ruchu i zwiększenia zasięgu przestrzennego przekroczeń. Należy się jednak spodziewać, że w związku z korzystaniem z aut przez mieszkańców budynków wielorodzinnych i poruszaniem drogami wewnątrz obszaru poziom hałasu wewnątrz obszaru może wzrosnąć. Nie będzie to miało natomiast realnego odzwierciedlenia w poziomie hałasu rejestrowanym w ciągu drogi krajowej – ul. Lubickiej i Szosa Lubicka.

W projekcie planu zakazano lokalizacji usług kolidujących z funkcją mieszkaniową, czyli działalności gospodarczej o uciążliwym dla funkcji mieszkaniowej charakterze, powodującej: generowanie ruchu samochodowego (w tym ruchu samochodów dostawczych), zwłaszcza w godzinach nocnych oraz przekraczanie dopuszczalnych poziomów hałasu oraz emisji, określonych w przepisach odrębnych dla terenów w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. mieszkańców. Ponadto, ze względu na charakter usług, które mogą występować na obszarze, nie przewiduje się powstania obiektów pozostających w sprzeczności z funkcją mieszkaniową i zakłócających spokój mieszkańców.

Niewielki wzrost poziomu hałasu może nastąpić w związku z realizacją nowej zabudowy, obiektów infrastrukturalnych. Będzie to oddziaływanie krótkotrwałe i ustanie po zakończeniu robót budowlanych.

W związku z możliwością powstania nowych obiektów budowlanych oraz parkingów, przy pozostawieniu obecnych tras ciągów komunikacyjnych, należy spodziewać się wzrostu natężenia hałasu. Biorąc pod uwagę rozwiązania przyjęte w projektowanym dokumencie nie będzie to jednak oddziaływanie znacząco negatywne. W związku z powyższym nie przewiduje się negatywnego oddziaływania pod względem akustycznym na środowisko obszaru.

Emisja pól elektromagnetycznych

W projekcie planu określono zasady modernizacji, rozbudowy i budowy infrastruktury technicznej. W ramach takiego przeznaczenia mogą mieścić się obiekty i urządzenia emitujące promieniowanie elektromagnetyczne do środowiska. Obecnie obiekty w granicach obszaru zasilane są głównie z linii kablowych i sposób taki najprawdopodobniej zostanie utrzymany w przyszłości, ponieważ w projekcie planu ustalono nakaz realizacji sieci infrastruktury technicznej jako podziemnych (z wyjątkiem elementów sieci związanych z obsługą terenu, np. oświetlenie, hydranty ppoż., itp.). W kontekście przewidzianych rozwiązań w zakresie infrastruktury technicznej, a także obowiązujących przepisów prawa i wymogu separacji obszarów o ponadnormatywnym oddziaływaniu promieniowania elektromagnetycznego, nie przewiduje się negatywnego oddziaływania na środowisko i zdrowie ludzi w tym zakresie.

Ryzyko wystąpienia poważnych awarii

Bezpośrednio w obszarze opracowania może dojść do awarii związanych z transportem materiałów niebezpiecznych (możliwość transportu materiałów niebezpiecznych i toksycznych środków przemysłowych przez całą dobę), najczęściej są to paliwa płynne oraz skroplone gazy i mieszaniny węglowodorów gazowych. Jest to zagrożenie powszechne i nie wymaga odrębnych zapisów w miejscowym planie.

Niekorzystne przekształcenie naturalnego ukształtowania terenu

W związku z możliwością lokalizacji nowej zabudowy, a co za tym idzie poprowadzenia niezbędnej infrastruktury technicznej, należy liczyć się z przekształceniami powierzchni terenu, co można zaobserwować już obecnie na terenach, na których realizowana jest zabudowa. Biorąc pod uwagę przebieg robót budowlanych, nie będą to zabiegi długotrwałe, a po zakończeniu prac powierzchnia terenu zostanie uporządkowana i wróci do normy. Budynki i zainwestowanie infrastrukturalne powstające na podstawie projektu planu nie będą zatem powodować znacznych przekształceń powierzchni terenu, poza niewielkimi zmianami przypowierzchniowymi, sięgającymi na ogół standardowej głębokości fundamentowania.

Opisywany teren nie posiada walorów w postaci ukształtowania terenu wymagającego zabiegów ochronnych. Naturalnie wykształcona powierzchnia terasowa została zagospodarowana w ciągu postępującej urbanizacji i w części utwardzona. Krawędź skarpy wiślanej przebiega poza granicami analizowanego obszaru, a planowane zagospodarowanie nie powinno wpłynąć negatywnie na stateczność zbocza. Odpowiednio odsunięto nieprzekraczalne linie zabudowy od granic terenu mieszkaniowo-usługowego na południu, w związku z czym wyłączono możliwość realizowania zabudowy bezpośrednio przy skarpie. Pozwoli to również na zachowanie roślinności porastającej zbocze i jego górną krawędź. Nie mniej, ze względu na ochronę formy i zagrożenie ruchami masowymi, ustalono dodatkowo nakaz stosowania odpowiednich rozwiązań projektowych i zabezpieczeń technicznych podczas prowadzenia prac ziemnych, związanych z budową obiektów oraz zagospodarowaniem terenu. Na obszarze objętym projektem planu nie przewiduje się więc powstania takich zmian, które wpłyną niekorzystnie na rzeźbę terenu.

Wykorzystywanie zasobów środowiska

Na istniejące zasoby środowiska składa się przede wszystkim pospolita roślinność antropogeniczna, ale także roślinność ozdobna, towarzysząca zabudowie i zadrzewienia na południowym zachodzie obszaru. W związku z tym flory obszaru zasadniczo nie można zaliczyć do cennej i zróżnicowanej gatunkowo, ponieważ większość składu gatunkowego wprowadzona została przez człowieka. Nie występują tam obszary i obiekty chronione w myśl ustawy o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 55), a także nie stwierdzono występowania chronionych siedlisk oraz gatunków zwierząt, roślin i grzybów.

Biorąc pod uwagę zachowanie zieleni w obrębie terenów zurbanizowanych, w projekcie planu zadbano o zapewnienie powierzchni biologicznie czynnych, a także umożliwienie zachowania/wprowadzania zieleni urządzonej na terenach zabudowanych (zróżnicowanej gatunkowo zieleni wysokiej i niskiej, ukształtowanej funkcjonalnie i plastycznie lub zieleni tworząca barierę wizualną). Zawarto również ustalenia w sprawie zachowania istniejących drzew, nakazano ochronę istniejącej zieleni wysokiej, co należy rozumieć jako obowiązek zachowania i wkomponowania istniejącego zadrzewienia w zagospodarowanie terenu. Dopuszczono wycinkę drzew, zgodnie z przepisami odrębnymi oraz wymianę gatunkową drzewostanu, w tym w szczególności topoli. Nie powinno to negatywnie wpłynąć na funkcjonowanie ekosystemu miejskiego, zasoby wód podziemnych czy rzeźbę terenu.

Realizacja ustaleń projektu planu przyczyni się niewątpliwie do uszczuplenia powierzchni otwartych, których najwięcej pozostało na zachodzie obszaru. Ingerencja w tereny dotychczas niezagospodarowane nie powinna mieć większego wpływu na dosyć znacznie przekształcone już siedliska. Ponadto nie przewiduje się zmian w zakresie funkcjonowania fauny (w tym chiropterofauny) czy cennej flory, ponieważ takich tam nie obserwowano.

Mając na uwadze powyższe stwierdzenia, nie przewiduje się, aby realizacja założeń analizowanego dokumentu przyczyniła się do postępu degradacji istniejących zasobów środowiska. Występująca tam flora i fauna jest typowo miejska, pospolita. W dokumencie przewidziano natomiast ochronę najcenniejszych jej elementów, czyli zieleni wysokiej. Ponadto nie przewiduje się negatywnego wpływu na obszary i obiekty chronione.

Wody powierzchniowe i podziemne

Warunki hydrogeologiczne obszaru wskazują, iż podłoże jest bardzo podatne na przenikanie substancji z powierzchni ziemi w głąb profilu glebowego. Mniejsze zagrożenie występuje na terenach, których powierzchnia jest utwardzona i choć jest to ingerencja antropogeniczna, stanowi skuteczne zabezpieczenie przez szkodliwymi substancjami. Na analizowanym obszarze występują nadal powierzchnie otwarte, które obecnie narażone są na zanieczyszczenie (zachód obszaru). Poziom zalegania wód gruntowych wynosi około 2 m p.p.t., a spływ podziemny kieruje się na południe/południowy wschód.

Biorąc pod uwagę warunki fundamentowania budynków, które mogą powstać w okolicy, spodziewać należy się standardowych rozwiązań w tym zakresie, tak jak w przypadku zabudowy istniejącej już na danym obszarze. W związku z realizacją zabudowy czy jakichkolwiek innych obiektów infrastruktury technicznej może dojść do chwilowego zanieczyszczenia wód podziemnych na skutek wycieku substancji ropopochodnych. Dlatego ważne jest, aby używany sprzęt był sprawny, a place budów zajmowały możliwie najmniejszą powierzchnię i były zabezpieczone. Pozytywnie na stan wód podziemnych wpłynie też zachowanie istniejącej i wprowadzenie nowej roślinności wysokiej. Możliwe jest, że w przypadku realizacji nowej zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej dojdzie do relokacji zespołu garaży, zlokalizowanego w południowo-zachodniej

części obszaru. Zabieg taki również może przyczynić się do poprawy warunków wodno-gruntowych. Odprowadzenie ścieków do zbiorczej sieci kanalizacji sanitarnej zabezpieczy wody powierzchniowe i podziemne przed wzrostem poziomu zanieczyszczeń. Odpowiednie zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych nie powinno rzutować na jakość wód. W tym kontekście nie przewiduje się negatywnego wpływu na wody powierzchniowe lub podziemne, w tym JCWPd nr 44 i JCWP Wisła od Dopływu z Sierchowa do Wdy.

Krajobraz

Krajobraz przedmiotowego obszaru prezentuje cechy typowe dla terenów zabudowy miejskiej, jednak należy przyznać, iż w ogólnej ocenie wypada on korzystnie. Dzieje się tak za sprawą nowoczesnego standardu istniejącej zabudowy, a także standardu, do którego dążą obiekty będące w realizacji, obecności obiektów zabytkowych i zieleni. W celu zachowania walorów estetycznych obszaru, na terenie mieszkaniowo-usługowym wprowadzono nakaz stosowania rozwiązań o wysokim standardzie architektonicznym, czyli rozwiązań charakteryzujących się indywidualną formą stylistyczną brył budynków i wysoką jakością materiałów wykończeniowych, a także kształtowaniem elewacji budynków w sposób urozmaicony – poprzez zastosowanie m.in. podziałów elewacji z udziałem otworów okiennych i witryn, zróżnicowanie faktur materiałów wykończeniowych, detalu architektonicznego, itp. Ponadto ustalono nakaz harmonijnego zagospodarowania, rozumianego jako wymóg realizacji obiektów budowlanych i elementów zagospodarowania działki lub terenu charakteryzujących się wzajemnym stylistycznym dostosowaniem. Ustaleniem działającym na korzyść krajobrazu jest również zakaz lokalizacji jednostanowiskowych garaży wolno stojących i obiektów tymczasowych oraz ochrona istniejącej zieleni wysokiej. W związku z tym zabudowa nie powinna wpływać negatywnie na krajobraz, a przeciwnie, jej wygląd powinien stanowić o wartości estetycznej osiedla mieszkaniowego.

W projekcie planu zawarto też ustalenia, mające na celu ochronę istniejących dóbr kultury materialnej. Dla obiektów o wartościach historyczno-kulturowych wprowadzono nakaz zachowania historycznego wyglądu architektonicznego w zakresie: gabarytu, kształtu i pokrycia dachu, kompozycji elewacji (tzn. zachowanie detalu architektonicznego, rozmieszczenia, wielkości, kształtu oraz proporcji otworów okiennych i drzwiowych), z dopuszczeniem rozbudowy +/-20% budynku administracyjno-biurowego od strony południowo-wschodniej; zakazano dociepleń i tynkowania ceglanych elewacji. Ustalono również, że wszelkie inwestycje (w tym roboty budowlane) mające wpływ na wygląd zewnętrzny tych obiektów należy prowadzić zgodnie z przepisami odrębnymi. W ten sposób zachowane zostaną najważniejsze cechy wizualne cennych obiektów, a realizacja postanowień uchwały nie wpłynie negatywnie na dobra kultury.

Rozwiązania przyjęte w projekcie planu gwarantują harmonijne zagospodarowanie terenu w ramach jednolitych zasad. Zadbano o odpowiedni wygląd zabudowy, a także wprowadzenie i zachowanie zieleni w obrębie terenów mieszkaniowych. Biorąc pod uwagę rozwiązania przyjęte w planie należy stwierdzić, iż nie spowodują one negatywnych zmian w krajobrazie, a mogą przyczynić się do podniesienia walorów estetycznych obszaru.

Ochrona zdrowia i życia ludzi w kontekście istniejących oraz planowanych do realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, w tym analiza możliwych konfliktów społecznych

W odniesieniu do zdrowia i życia ludzi należy podkreślić, że:

- analizowany obszar znajduje się w zasięgu oddziaływania akustycznego ulicy Lubickiej i Szosa Lubicka - obecnie jest to jeden z głównych czynników mogących mieć negatywny wpływ na funkcjonowanie sąsiadujących z nimi terenów;
- realizacja nowej zabudowy i jej funkcjonowanie nie spowodują zanieczyszczenia środowiska wodno-gruntowego oraz powietrza atmosferycznego, dzięki zastosowaniu odpowiednich rozwiązań z zakresu infrastruktury technicznej, co jest ważne ze względu na zachowanie powierzchni biologicznie czynnych, zadrzewień i ochronę wód podziemnych;
- przyjęcie miejscowego planu i realizacja jego zamierzeń nie powinna skutkować zagrożeniem konfliktami społecznymi (które często wybuchają w obawie o zdrowie ludności) z tego względu, iż na analizowanym obszarze dąży się do kontynuowania przyjętej koncepcji rozwoju osiedla mieszkaniowego, zachowując funkcję usługową, w postaci towarzyszącej. Nie może być to jednak działalność kolidująca z funkcją mieszkaniową, co jest zaletą, biorąc pod uwagę troskę o komfort życia. Przewidziane w planie rozwiązania nie niosą ryzyka negatywnych oddziaływań na zdrowie i życie ludzi. Ryzyko konfliktu społecznego wokół planowanych funkcji jest niskie.

10.OPIS STANU ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYMI ZNACZĄCYMI SKUTKAMI DLA ŚRODOWISKA I OBSZARÓW NATURA 2000

Przewidywane znaczące oddziaływanie na środowisko wiąże się bezpośrednio z ustaleniem lub dopuszczeniem w planie przedsięwzięć mogących zawsze znacząco i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko Dz. U. z 2019 r. poz. 1839). W projekcie planu poza zabudową mieszkaniową, dopuszczono funkcję usługową, jednak taką, która nie będzie kolidowała z funkcją mieszkaniową – czyli zgodnie z ustaleniami projektowanego dokumentu nie mogą to być przedsięwzięcia mogące zawsze znacząco i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

W związku z powyższym, w przypadku analizowanego obszaru, inwestycjami zaliczanymi do mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko mogą być jedynie infrastruktura techniczna oraz drogowa. Wskazać tutaj należy napowietrzne linie elektroenergetyczne, jednakże obecnie widoczna jest tendencja realizacji tego typu obiektów w postaci kablowej (sieci podziemne). Urządzenia infrastrukturalne oraz drogowe są niezbędne dla prawidłowego funkcjonowania obszaru, jak i całego miasta, a ich oddziaływanie najprawdopodobniej nie będzie wpływało znacząco negatywnie na warunki środowiskowe obszaru.

11.PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ MAJĄCYCH NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, A SZCZEGÓLNIENIE NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY ORAZ INTEGRALNOŚĆ I SPÓJNOŚĆ OBSZARÓW NATURA 2000

Ustalenia planu obejmują szeroki wachlarz narzędzi, mających na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań w wyniku realizacji ustaleń opisywanego dokumentu, mając na celu ochronę wartości ekologicznych. Większość obiektów negatywnie oddziałujących na środowisko istnieje i można jedynie wprowadzić ustalenia mające na celu ograniczenie dalszego negatywnego oddziaływania.

Skuteczność zapisów w ograniczaniu presji na środowisko będzie można określić dopiero po analizie przyszłych danych monitoringowych, które określą przemiany jakie zajądą w środowisku miasta po realizacji planu. Niestety proces ten może być długotrwały, a ocena skutków realizacji projektowanego dokumentu obarczona niedoskonałościami, wynikającymi np.: z niepełnego zakresu realizacji lub zmian, jakie zostaną wprowadzone przez dokumenty wyższej rangi.

Biorąc pod uwagę rodzaje funkcji wprowadzanych przez plan, jak również skalę ich oddziaływania oraz charakter otoczenia planu, nie zachodzi potrzeba wprowadzania, innych niż zastosowane w planie, rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, a szczególnie na cele i przedmiot ochrony oraz integralność i spójność obszarów Natura 2000. W granicach analizowanych terenów nie znajdują się obszary Natura 2000. Rozwiązania przyjęte w planie nie powinny skutkować znacznym zagrożeniem dla przedmiotu ochrony obszaru, a przewidywane inwestycje nie powinny wpłynąć negatywnie na integralność sieci obszarów Natura 2000.

12. INFORMACJE O STOSOWANYCH METODACH SPORZĄDZANIA PROGNOZY

Określanie przyszłych oddziaływań na środowisko na poziomie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego posiada liczne metodyki, które dobierane są indywidualnie do prognozy w zależności od charakteru funkcji i wielkości obszaru objętego planem. Prognozowanie powinno uwzględniać heterogeniczność i nieliniowość zjawisk i uwarunkowań środowiskowych obszaru opracowania, zarówno w sferze biotycznej, jak i abiotycznej oraz możliwości legislacyjno-prawne ustanawiania przyszłego przeznaczenia i warunków zainwestowania terenów.

Biorąc pod uwagę powyższe uwarunkowania wytypowano następujące metody ocen oddziaływania na środowisko, które zostały wykorzystywane w Prognozie i pomogły w określeniu przyszłych oddziaływań na środowisko:

1. Prognozowanie przez analogię: polega na bazowaniu na wynikach obserwacji i pomiarów dotychczas wykonanych podobnych inwestycji i porównaniu ich z planowanymi, o podobnych parametrach.
2. Prognozowanie eksperckie: oparte na bazie wiedzy, doświadczenia i intuicji eksperta, metoda ta z uwagi na wysoką skuteczność jest najczęściej stosowaną metodą w o.o.s. Bardzo często jest łączona z metodą prognozowania przez analogię. W prognozowaniu eksperckim wykorzystuje się informacje ze źródeł istniejących oraz dane zebrane poprzez monitoring lub pomiary i wizje terenowe.

W opracowaniu Prognozy zastosowano podejście metodyczne polegające na ilościowym i jakościowym scharakteryzowaniu zagrożeń i presji, jakie przyszłe inwestycje, które zostaną zrealizowane na podstawie zapisów planu, będą wywierać na środowisko. Dzięki takiemu podejściu każdą z przyszłych inwestycji jako potencjalne źródło presji – stresora, które w zależności od charakteru oddziaływać będzie w rozmaity sposób na poszczególne komponenty środowiska. Najpierw przeanalizowano sieć powiązań pomiędzy komponentami środowiska a źródłami presji. Dzięki temu, w drugim etapie, stało się możliwe określenie oddziaływań bezpośrednich, pośrednich, wtórnych i skumulowanych na poszczególne komponenty środowiska. Takie postępowanie zapobiega pominięciu któregośkolwiek komponentu w ocenie oddziaływania na środowisko obszaru opracowania. Szczegółowe kryteria oceny metodą matrycową, a także założenia, jakie podjęto przy określaniu obu metod, opisano w dalszej części opracowania.

13. PROPOZYCJE METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI USTALEŃ OCENIANEGO DOKUMENTU

Miejscowy plan jest dokumentem wskazującym kierunki gospodarowania przestrzenią oraz zasady rozwoju i ochrony w oparciu o zaistniałe potrzeby i w korelacji z istniejącymi uwarunkowaniami. W wielu przypadkach rzeczywista ocena oddziaływania na środowisko będzie możliwa dopiero na etapie decyzji administracyjnych zezwalających na budowę inwestycji dopuszczalnych w planie i późniejszym planem inwestycji.

Jeśli chodzi o postanowienia planu schemat badań może przyjąć formę od ogółu do szczegółu. Nie mniej wszelkie badania i analizy należałoby rozpocząć od przeanalizowania rozstrzygnięć przestrzennych, co w dużej mierze wykonano w opracowaniu ekofizjograficznym: które tereny przeznaczyć pod zabudowę, a które tereny pozostawić jako otwarte; sprawdzić strukturę przyrodniczą obszaru; określić dopuszczalne formy zagospodarowania terenu.

Powyższe analizy już na etapie sporządzania planu pozwolą na symulację skutków realizacji ustaleń na środowisko pod kątem dynamiki zmian powierzchni otwartych w strukturach przestrzennych obszaru portów, integralności terenów otwartych, w tym ciągów ekologicznych, a także w relacjach z otoczeniem zewnętrznym. Najlepszym sposobem oceny zmian będzie ocena w opracowaniu ekofizjograficznym w następnej edycji Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Torunia i w sąsiednich nowo opracowywanych miejscowych planach, według schematu: analiza tempa i skali przyrostu terenów zurbanizowanych, analiza tempa i skali przyrostu uzbrojenia terenów, analiza dynamiki zmian dynamiki punktowych i liniowych zagrożeń środowiskowych, fragmentaryzacji przestrzennej obszarów otwartych. Pośrednio oceny takiej dokonują i dokonywać będą edycje dokumentów takich jak Program ochrony środowiska czy Program gospodarki odpadami.

14. OCENA PRZEWIDYWANYCH ZNACZĄCYCH ODDZIAŁYWAŃ NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY ORAZ INTEGRALNOŚĆ I SPÓJNOŚĆ OBSZARÓW NATURA 2000

Na opisywanym obszarze nie występują tereny chronione na podstawie dyrektyw unijnych. Projekt planu nie wprowadza takiego przeznaczenia, które wpłynęłoby negatywnie na funkcjonowanie i integralność obszarów Natura 2000.

15. ANALIZA WARIANTOWA

Analizę wariantową przeprowadza się w oparciu o zasadę prewencji i przezorności, która zawiera racjonalne rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie lub wyjaśnienie braku rozwiązań.

W przypadku omawianego planu można wskazać dwa warianty działania:

1. Pozostawienie analizowanego obszaru w obecnym stanie zagospodarowania, funkcjonowanie terenów zgodnie z aktualnymi trendami środowiskowymi oraz adekwatnie do ustaleń obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego – jako terenów mieszkaniowo-usługowych;
2. Przyjęcie projektowanego dokumentu, w którym ujednolicono ustalenia dla całego obszaru, wprowadzono korektę w zakresie nieprzekraczalnych linii zabudowy.

Biorąc pod uwagę strukturę zagospodarowania obszaru i uwarunkowania środowiskowe należy rozważyć czy istnieje potrzeba zmiany zagospodarowania, a w razie jej stwierdzenia wskazać możliwe do wprowadzenia funkcje. Przyjęta wcześniej koncepcja zagospodarowania obszaru na cele mieszkaniowo-usługowe okazała się być słuszną – mieszkania cieszyły się dużym zainteresowaniem, a na tych terenach w dalszym ciągu powstaje nowa zabudowa. Podział tak małego obszaru między dwa miejscowe plany rodził trudności w zagospodarowaniu terenu, zwłaszcza jego południowo-zachodnich obrzeży. W związku z wnioskami inwestorów, przyjęcie projektu analizowanego dokumentu jest zasadne. Dzięki zastosowaniu ustalonych zmian, a głównie usunięciu nieprzekraczalnej linii zabudowy przebiegającej za budynkami dawnej gazowni, równoległej do zachodniej granicy obszaru, możliwe będzie rozlokowanie na danym terenie nowej zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej.

Przyjęcie projektu planu może przyczynić się do zmniejszenia powierzchni otwartych w związku z wprowadzeniem nowej zabudowy, co zakładały już ustalenia wcześniejszych planów. Przyjęte parametry zabudowy gwarantują spójne zagospodarowanie analizowanego obszaru, z uwzględnieniem zachowania powierzchni biologicznie czynnych. Ponadto zieleń ma być dopełnieniem dla terenów z zabudową, ustalono ochronę istniejących zadrzewień. Będzie to miało odzwierciedlenie jako element krajobrazotwórczy oraz utrzymujący stabilność zbocza czy zapobiegający rozprzestrzenianiu spalin oraz hałasu.

Środowisko obszaru podlegało i podlega nadal przekształceniom ze względu na położenie w zasięgu terenów zurbanizowanych. Nie występują tam cenne siedliska, które mogłyby ulec zniszczeniu w wyniku realizacji zabudowy czy infrastruktury podziemnej. Zadbano o stosowną ochronę zieleni. Przewidziane rozwiązania co do fizjonomii zabudowy oraz harmonijnego zagospodarowania zapobiegają powstawaniu konfliktów przestrzennych i funkcjonalnych.

Zaproponowane w projekcie miejscowego planu rozwiązania w zakresie przeznaczenia terenu, sposobu jego zagospodarowania oraz zasad obsługi technicznej i komunikacyjnej, gwarantują prawidłowe funkcjonowanie omawianego obszaru. Są też zgodne z oczekiwaniami przedsiębiorców i odpowiadają obecnie obowiązującym normom prawnym. Plan ma charakter utrzymujący obecne zagospodarowanie terenu, umożliwiając wprowadzenie nowego zainwestowania i zapewniając sprawną komunikację wewnętrzną obszaru, ale też jego powiązania z szerszym otoczeniem.

Planowane przeznaczenie nie odbiega też od wskazań dla strefy zurbanizowanej, wyznaczonych w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Toruń. W związku z tym ustalenia planu są zgodne z polityką przestrzenną miasta.

16. WNIOSKI

Opisywany projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego w rejonie ulic: Lubicka i Szosa Lubicka w Toruniu, zawiera szereg działań łagodzących i kompensujących. Do podstawowych ustaleń w zakresie łagodzenia skutków planu zalicza się zakaz lokalizacji usług kolidujących z funkcją mieszkaniową. Zakazano też lokalizacji wolnostojących garaży indywidualnych. Ścieki mają być odprowadzane do miejskiej sieci, co zabezpieczy środowisko wodno-gruntowe. Ponadto nakazano przyłączać obiekty do miejskiej sieci ciepłowniczej lub stosować urządzenia indywidualne. Nakazano chronić istniejące drzewa na zasadach określonych w przepisach odrębnych.

Po przeanalizowaniu uwarunkowań środowiska obszaru planu, w nawiązaniu do jego otoczenia, można stwierdzić, że projektowany dokument wprowadza właściwe funkcje, zgodne z uwarunkowaniami, które nie będą skutkowały ponadnormatywnymi presjami na środowisko, i które mają odpowiednie tryby postępowania w przypadku naruszeń prawa.

17. STRESZCZENIE SPORZĄDZONE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Prognoza oddziaływania na środowisko do projektu miejscowego planu jest dokumentem sporządzanym na podstawie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 283 ze zm.). Prognoza ocenia rozwiązania zawarte w projekcie planu pod kątem potrzeby ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju miasta. Do oceny rozwiązań zastosowano metodę analogii - stosowaną w ocenach oddziaływania na środowisko przy braku parametrów do obliczeń.

W projekcie planu przewidziano utrzymanie funkcji mieszkaniowej wielorodzinnej z usługami, tak jak przewidziano to w poprzednich planach miejscowych. Nowym rozwiązaniem jest m.in. dostosowanie nieprzekraczalnych linii zabudowy do obecnych zamierzeń inwestycyjnych, umożliwiając powstanie nowych budynków mieszkalnych. Ponadto powstać mogą nowe parkingi, zabudowie towarzyszyć ma zieleni.

W obrębie terenów planu może nastąpić wzrost poziomu hałasu komunikacyjnego. Nie przewiduje się tam jednak przekroczeń wartości progowych. W celu ograniczenia negatywnych skutków emisji liniowej zadbano jednak m.in. o obecność zieleni. W związku z przewidywanym wzrostem natężenia ruchu oraz możliwością powstania nowych obiektów, wymagających ogrzewania, może dojść również do wzrostu emisji gazów i pyłów do powietrza. Jednak do poprawy jakości powietrza może przyczynić się nakaz podłączenia do miejskiej sieci ciepłowniczej lub stosowania niskoemisyjnych i bezemisyjnych źródeł ciepła jako podstawowego sposobu zaopatrywania w energię ciepłą. W zakresie środowiska wodno-gruntowego zapewniono ochronę dzięki obowiązkowi odprowadzania ścieków komunalnych do miejskiej sieci.

Realizacja ustaleń planu spowoduje zmiany w krajobrazie, wynikające z realizacji nowej zabudowy wielokondygnacyjnej. W związku z nakazem stosowania ujednoliconego charakteru zabudowy i rozwiązań o wysokim standardzie architektonicznym wartość estetyczna krajobrazu zostanie utrzymana na wysokim poziomie.

W granicach obszaru opracowania nie występują tereny chronione. Nie prognozuje się również transgranicznego oddziaływania na środowisko. Rozwiązania zawarte w przedmiotowym projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pozwalają na bardziej efektywne wykorzystanie wolnych przestrzeni w obrębie terenów zurbanizowanych, są zgodne z przyrodniczymi predyspozycjami terenu oraz są prawidłowe z punktu widzenia potrzeb środowiska i zasad zrównoważonego rozwoju.

Reasumując, nie prognozuje się znaczącego, negatywnego oddziaływania na środowisko w wyniku wykonania zapisów projektu uchwały. W wielu aspektach projekt planu korzystnie wpłynie na poprawę jakości środowiska, szczególne na walory krajobrazowe dzięki zaplanowanemu, a nie chaotycznemu rozwojowi terenu.

18. OŚWIADCZENIE

Oświadczam, że spełniam wymagania art. 74a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 283 ze zm.). Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

mgr Daria Witkowska
uprawniona do wykonywania ocen oddziaływania
na środowisko na podstawie artykułu 74a ustawy
z dnia 3 października 2008 r. o (...) ocenach
oddziaływania na środowisko

19. DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA

Fot. 1. Plac budowy z drogą dojazdową, w tle widoczna zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna w trakcie realizacji (południowo-zachodnia część obszaru objętego projektem planu)

Fot. 2. Zielen wysoka powyżej skarpy wiślanej, na skraju placu budowy (południowo-zachodnia część obszaru objętego projektem planu)

Fot. 3. Jeden z budynków dawnej gazowni miejskiej, wpisany do Gminnej Ewidencji Zabytków (ul. Szosa Lubicka)

Fot. 4. Tereny po funkcjonującej do niedawna samoobsługowej stacji paliw, obecnie parking (w tle widoczne zabudowania zlokalizowane po północnej stronie ul. Szosa Lubicka – poza obszarem opracowania)

Fot. 5. Widok na skarpe wiślaną, zlokalizowaną za południową granicą obszaru objętego projektem planu; w tle widoczne budynki mieszkaniowe wielorodzinne, wchodzące w skład osiedla znajdującego się w obrębie analizowanych terenów

20. LITERATURA I WYKORZYSTANE MATERIAŁY

- Analiza zasadności przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i analiza stopnia zgodności przewidywanych rozwiązań z ustaleniami „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Torunia” dotycząca terenów położonych w rejonie ulic: Lubickiej i Szosy Lubickiej w Toruniu, Miejska Pracownia Urbanistyczna w Toruniu, kwiecień 2019 r.
- Andrzejewski L., Burak S., Weckwerth P. (red.), 2006, Toruń i jego okolice. Monografia przyrodnicza, Wyd. UMK, Toruń
- Centralny Rejestr Form Ochrony Przyrody
- Dane Państwowego Instytutu Geologicznego
- Geoportal Miasta Torunia <http://mapa1.um.torun.pl/geoportal/>
- Geoportal Państwowej Służby Hydrogeologicznej <http://epsh.pgi.gov.pl/epsh/>
- Geoportal województwa kujawsko-pomorskiego <http://mapy.mojregion.info/>
- Geoserwis Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska <http://geoserwis.gdos.gov.pl/mapy/>
- GeoSMoRP System Monitoringu Ryzyka Powodziowego RZGW w Gdańsku <http://www.smorp.pl/imap/>
- Informacja dotycząca zakładów dużego ryzyka wystąpienia poważnej awarii przemysłowej województwa kujawsko-pomorskiego (stan na 31 grudnia 2019 r.)
- Internetowy Atlas Województwa Kujawsko-Pomorskiego

- Internetowy System Ośłony Kraju <http://mapy.isok.gov.pl/imap/>
- Jakość zwykłych wód podziemnych w województwie kujawsko-pomorskim na podstawie wyników monitoringu regionalnego w latach 2000-2004, 2005, WIOŚ Bydgoszcz
- Mapa akustyczna Torunia <http://mapaakustyczna.um.torun.pl/>
- Mapa hydrograficzna województwa kujawsko-pomorskiego <http://mapy.infoteren.pl/hydrograficzna/>
- Opracowanie ekofizjograficzne do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego w rejonie ulic: Lubicka i Szosa Lubicka w Toruniu, Geofabryka Sp. z o.o., Toruń 2019
- Pomiary natężenia pola elektrycznego i pola magnetycznego wykonane przez WIOŚ Bydgoszcz na terenie województwa kujawsko-pomorskiego w latach 2006-2018, WIOŚ Bydgoszcz
- Program ochrony środowiska dla miasta Torunia na lata 2013-2016 z perspektywą na lata 2017-2020
- Program ochrony środowiska przed hałasem dla miasta Torunia
- Raport o stanie środowiska województwa kujawsko-pomorskiego, WIOŚ Bydgoszcz (lata 2005-2016)
- Roczna ocena jakości powietrza atmosferycznego w województwie kujawsko-pomorskim za rok 2017, kwiecień 2018, WIOŚ Bydgoszcz
- Rozporządzenie Wojewody nr 17/07 z dnia 27 grudnia 2007 r. w sprawie określenia programu ochrony powietrza dla strefy miasta Torunia
- Solon J., Borzyszkowski J., Bidłasik M., Richling A., Badora K., Balon J., Brzezińska-Wójcik T., Chabudziński Ł., Dobrowolski R., Grzegorzczak I., Jodłowski M., Kistowski M., Kot R., Krąż P., Lechnio J., Macias A., Majchrowska A., Malinowska E., Migoń P., Myga-Piątek U., Nita J., Papińska E., Rodzik J., Strzyż M., Terpiłowski S., Ziaja W., 2018, Physico-geographical mesoregions of Poland - verification and adjustment of boundaries on the basis of contemporary spatial data. *Geographia Polonica*, vol. 91, no. 2.
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Torunia (Uchwała nr 805/18 Rady Miasta Torunia z dnia 25 stycznia 2018 r.)
- Uchwała nr 1159/06 Rady Miasta Torunia z dnia 12 października 2006 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Torunia dla terenów położonych w rejonie ulic: Lubicka, Szosa Lubicka, Antczaka i Winnica
- Uchwała nr XXI/387/12 Sejmiku Województwa Kujawsko-Pomorskiego z dnia 28 maja 2012 r. w sprawie wyznaczenia aglomeracji Toruń
- Uchwała nr XXX/537/13 Sejmiku Województwa Kujawsko-Pomorskiego z dnia 28 stycznia 2013 r. w sprawie określenia programu ochrony powietrza dla strefy kujawsko-pomorskiej ze względu na przekroczenie poziomów dopuszczalnych dla pyłu PM10 i benzenu oraz docelowych dla arsenu i ozonu
- Uchwała nr XXX/535/13 Sejmiku Województwa Kujawsko-Pomorskiego z dnia 28 stycznia 2013 r. w sprawie określenia programu ochrony powietrza dla strefy miasto Toruń ze względu na przekroczenie poziomu docelowego i dopuszczalnego pyłu zawieszonego PM2,5
- Uchwała nr LIV/834/14 Sejmiku Województwa Kujawsko-Pomorskiego z dnia 27 października 2014 r. w sprawie określenia planu działań krótkoterminowych dla 4 stref województwa kujawsko-pomorskiego ze względu na ryzyko wystąpienia przekroczenia wartości docelowych benzo(a)pirenu w powietrzu

- Uchwała nr XIX/349/16 Sejmiku Województwa Kujawsko-Pomorskiego z dnia 25 kwietnia 2016 r. w sprawie określenia programu ochrony powietrza dla 4 stref województwa kujawsko-pomorskiego ze względu na przekroczenia wartości docelowych benzo(a)pirenu
- Uchwała nr 412/16 Rady Miasta Torunia z dnia 6 października 2016 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru „Jakubskie Przedmieście” położonego w rejonie ulic: Żółkiewskiego, Szosa Lubicka, Targowa i Lubicka
- Uchwała nr XXXVII/623/17 Sejmiku Województwa Kujawsko-Pomorskiego z dnia 23 października 2017 r. w sprawie określenia programu ochrony powietrza dla strefy miasto Toruń ze względu na przekroczenie poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszonego PM10 – aktualizacja
- Uchwała nr 121/19 Rady Miasta Torunia z dnia 23 maja 2019 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego z rejonie ulic: Lubicka i Szosa Lubicka w Toruniu
- Woś A., 1999, Klimat Polski, PWN, Warszawa

mgr Daria Witkowska
uprawniona do wykonywania ocen oddziaływania
na środowisko na podstawie artykułu 74a ustawy
z dnia 3 października 2008 r. o (...) ocenach
oddziaływania na środowisko

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO DO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

dla obszaru położonego w rejonie ulic:
Lubicka i Szosa Lubicka w Toruniu

- CZĘŚĆ GRAFICZNA -

tereny po dawnym
przedsiębiorstwie "Tormięs" -
obecnie w trakcie przekształceń
na osiedle zabudowy
mieszkaniowej wielorodzinnej

MW/U1

ul. Winiąca

ul. Szosa Lubicka (DK nr 15)

Opracowanie:
Jakub Makarewicz
Daria Witkowska

GEOFABRYKA
Toruń, 2020 r.

układ 2000 pas 6; podkład: mapa zasadnicza, ortofotomapa - geoportal.gov.pl;
dane dotyczące hałasu na podstawie Mapy akustycznej miasta Torunia

Objaśnienia

- granica obszaru objętego projektem planu
- istniejąca zabudowa usługowa
- istniejąca zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna
- zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna w trakcie realizacji
- budynki dawnej gazowni miejskiej ujęte w Gminnej Ewidencji Zabytków
- Obszar Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 Dolina Dolnej Wisły PLB040003
- zieleń przyskarpowa
- górny załom skarpy wiślanej
- główny kierunek emisji hałasu komunikacyjnego i emisji liniowej
- zasięg oddziaływania hałasu drogowego powyżej 65 dB (pora dzień-wieczór-noc)
- obszar występowania przekroczeń wartości progowych dla hałasu drogowego (pora dzień-wieczór-noc)
- dawna stacja benzynowa (obecnie parking)
- główny kierunek spływu wód podziemnych

projektowane linie zabudowy:

- nieprzekraczalne
- obowiązujące

funkcje terenów wyznaczone w obowiązujących miejscowych planach:

- tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej
- tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej
- tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej
- tereny zabudowy usługowej
- tereny usług sportu i rekreacji
- tereny usługowo-produkcyjne
- tereny zieleni
- tereny infrastruktury technicznej
- tereny komunikacji